

Een nieuw gezicht voor Leuven

🗳️ VERKIEZINGEN 2018

FALEND WOONBELEID

Wooncrisis dwingt
vluchtelingen op krot
bij Appeltans

ONDERWIJS

Vanaf volgend jaar
onthaaldagen aan de
KU Leuven

NAVRAAG MET RUDI VRANCKX

**‘Na dertig jaar denk
ik: nu moet ik het
zeggen’**

DOSSIER VERKIEZINGEN

Leuven kiest nieuw gezicht

N-VA EN SP.A STRIJDEN OM DE SJERP — 6-11

DOSSIER WOONBELEID

‘Het is dit of op straat’

FALEND WOONBELEID TREFT VLUCHTELINGEN — 16-19

- onderwijs** > Binnenkort onthaaldagen voor iedereen? — 5
- sociaal** > Wat onze lezers liefst zouden stemmen — 9
- internationaal** > Universiteit op de vlucht voor oorlog — 13
- internationaal** > Belgische studente vast in Nicaragua — 14
- student** > Fak Letteren opent opnieuw de deuren — 15
- student** > Gids voor Leuvense studenten — 22
- cultuur** > Jonge theatermaker Anke Jochems aan het woord — 28
- internationaal** > Leuven door de ogen van internationals — 30

- cartoon van de week** — 4
- dubbel geboekt** — 24
- onderhond** — 25
- cultip** — 29
- beeldreeks** — 20
- KU Leugen** — 36

‘We moeten ervoor opletten dat we geen angstcultuur krijgen’

NAVRAAG MET RUDI VRANCKX — 32-34

EDITORIAAL

Print the news and raise hell

Vorig jaar stapten wij over van een wekelijkse krant naar een tweewekelijks magazine. Een gewaagde stap, dat zeker. Maar eentje waar wij meer dan tevreden op terugkijken.

Ook deze *Veto* ziet er weer wat anders uit. Deze tussenvorm tussen krant en magazine combineert het beste van twee werelden. We blijven snel, gevat en actueel. Tegelijkertijd kunnen we ons focussen op inhoud die ook na twee weken nog relevant is.

De grootste troef van dit magazine is dat wij onze focus meer kunnen spreiden. Nu we niet wekelijks met lay-out en eindredactie bezig zijn, komt er meer tijd vrij voor andere dingen. Bijvoorbeeld onze website (www.veto.be). Duidzenden van jullie lezen ons daar dagelijks. En

Trots op het werk hangt vaak samen met furie over het nieuws

terecht, het nieuws moet nieuw zijn. En dat betekent dat het huidige ‘vers van de pers’ gelezen wordt nog voor het gedrukt kan worden.

Dit jaar willen we ook vooral inzetten op onderzoeksjournalistieke projecten op langere termijn. We zetten de toon met ons eerste dossier: ‘Wooncrisis dwint vluchtelingen op krot bij Appeltans’. Op pagina 16 vindt u het relaas van anderhalve maand intensief speurwerk naar de wantoestanden achter de gevels van een prijzige stad. Gemengde gevoelens die de journalist eigen zijn, want trots op het werk hangt vaak samen met furie over het nieuws.

Dat dergelijke dossiers en prangende artikels, ook net voor de verkiezingen, tegen de schenen schoppen van de betrokken partijen mag dan ook niet verwonderlijk zijn. ‘It’s a newspaper’s duty to print the news and raise hell’, liet *The Chicago Times* al optekenen in 1861. Ook anno 2018 is dat onze ambitie. Snoeiharde studentenjournalistiek die relevant en actueel is. En gebaseerd op feiten, daar kan u op rekenen. ☺

Vinsent Nollet, Daphne de Roo en Jan Costers zijn hoofdredacteur, redactiesecretaris en redacteur Cultuur. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

OPINIE

‘Leuven moet migratieneutraal worden’

Jonge Leuvense kandidaten aan het woord — 10

‘Kranten moeten verder gaan dan aandacht zoeken voor het onderwerp’

Sjaak Tromp Meesters neemt de media onder vuur — 12

‘Studenten, procedeer’

Al jaren wantoestanden bij kotbaas Appeltans — 17

CARTOON VAN DE WEEK

door Philip Lammens

nieuws > Discussie 'Freshers' week' paveit weg voor herindeling academiejaar

Licht op groen voor universiteitsbrede onthaaldagen

Dat de onthaaldagen er komen, en wel volgend academiejaar al, staat zo goed als vast. Hoe die er concreet moeten uit zien is nog koffiedik kijken.

door Vinsent Nollet

De Onderwijsraad wordt verwacht op 10 oktober enkele cruciale knopen door te hakken die een verdere implementatie nog in de weg staan. Grote discussiepunten nu zijn de week waarin de onthaaldagen moeten plaatsvinden en voor wie ze bestemd zijn. Schuiven startende studenten een week voor het academiejaar begint al aan in de aula's voor onthaalactiviteiten en academische componenten, of komt er ook een aanbod voor andere studenten.

Ook is nu niet duidelijk of de onthaaldagen een hele week zullen innemen of enkele dagen. Daarnaast is het nog onbeslist in hoeverre de faculteiten de week zelf kunnen invullen. Toch is de snelheid waaraan het dossier bediscussieerd wordt opvallend. De universiteit wil op de jaarlijkse Studie-informatiedagen (SID-ins) voor toekomstige studenten al een concreet beeld kunnen voorstellen naar volgend academiejaar toe.

De geplande onthaaldagen moeten studenten vooral voldoende informeren over hun opleiding. Aan het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte (HIW) werd tijdens de eerste week van dit academiejaar al geëxperimenteerd met een manier waarop een onthaalweek er kan uit zien. Tim Heysse, vicedecaan onderwijs aan het HIW: 'De startersdagen hebben als doel nieuwe studenten te informeren, te heroriënteren en te lanceren. 'Heroriënteren' is gericht op studenten die niet met het juiste beeld naar de opleiding komen.'

Studenten kregen een aangepast aanbod dat hen in staat moest stellen de filosofie-opleiding en de vereiste basiscompetenties daarvoor goed in te schatten. Op maandag kregen ze een hoorcollege, op dinsdag bediscussieerden ze een filosofische tekst die daarbij aansloot en op woensdag schreven ze daar zelf een korte paper over.

Herindeling academiejaar

In het Strategisch Beleidsplan werd een onthaalweek als een van de centrale argumenten aangehaald voor een kalenderwijziging. De onthaalactiviteiten die nu tijdens de eerste dagen van het academiejaar vallen, zouden dan een week voor de start plaatsvinden in de daartoe bestemde 'freshers' week'.

'Momenteel komen docenten er moeilijk toe om hun studenten van bij het begin van het jaar te activeren, terwijl de campus baadt in een te

(Startersdagen moeten studenten informeren) © Rob Stevens/KU Leuven

'We willen eerst de deeldiscussies beslechten en dan kijken of een groot-schalige kalenderwijziging wenselijk is'

Robbe Van Hoof, voorzitter Studentenraad KU Leuven

dominante sfeer van welkomsteesten, vele studenten hun weg nog aan het zoeken zijn en een aantal van hen er verschillende weken over doen alvorens hun studieprogramma te finaliseren', luidde het.

Over de herindeling zelf wordt momenteel niet gesproken op de Academische Raad of Onderwijsraad. Ook Stura, die zich vorig jaar erg kritisch toonde voor de plannen, houdt zich er niet actief mee bezig. 'Wat we nu zien is dat

- zoals wij ook vroegen - eerst de deeldiscussies over de randvoorwaarden voor een herindeling gevoerd worden', zegt Stura-voorzitter Robbe Van Hoof. 'Net als andere geledingen willen we die discussies eerst beslechten en dan kijken of een grootschalige kalenderwijziging effectief wenselijk is.'

Die verschillende deelaspecten van een mogelijke herindeling, zoals een 'freshers' week of een evaluatie van de tweede examenkans, maar ook de financiering en invulling van activerend onderwijs, worden nu uitgewerkt in verschillende werkgroepen.

Eind vorig academiejaar leek het nog onwaarschijnlijk dat het project er zou komen, omdat de Gentse universiteit tegen een herindeling stemde. Minister Crevits liet toen immers optekenen dat een decretale beperking niet uitgesloten was, wanneer zo'n herindeling aan enkele en niet alle - of tenminste de grootste - universiteiten werd doorgevoerd.

Van hogerop is er aan de KU Leuven nog steeds een duidelijke voorkeur voor een kalenderwijziging. Verschillende faculteiten die aanvankelijk gekant waren tegen de plannen, lijken nu ook meer warm gemaakt voor verschillende aspecten ervan. Het is niet duidelijk in hoeverre er intussen wel gedragenheid is voor het plan. Hoewel de KU Leuven in het Vlaams onderwijslandschap alleen staat met de plannen, is het niet onwaarschijnlijk dat de discussie binnen de instelling binnenkort weer opblaait. ☺

MENTAL HEALTH WEEK

10 oktober is de **Werelddag geestelijke gezondheid**. MindMates brengt een hele week mentale gezondheid extra onder de aandacht met verschillende activiteiten. **Een kans om je met medestudenten te verbinden!**

MAANDAG 8 OKTOBER

WAT Picknick
WANNEER 12 u.
WAAR Tuin Amerikaans College

DINSDAG 9 OKTOBER

WAT Theatervoorstelling 'Met de dood voor ogen' van De Zonderlingen
WANNEER 19 u.
WAAR Theater De Reynaertghesellen

WOENSDAG 10 OKTOBER

MindMates & Pangaea nodigen je uit voor:

WAT Documentaire 'Crazywise'
WANNEER 20.30 u.
WAAR Pangaea

Meer weten over Mental Health Week?

Volg MindMates

EEN INITIATIEF VAN

KU LEUVEN

Leuvense kroonprins of Parys aan de Dijle?

Ook Leuven kiest zondag een nieuw stadsbestuur. Hoe liggen de kaarten in onze universiteitsstad en waar draait deze verkiezing om? Het verhaal van een bitsige tweestrijd.

VERKIEZINGEN 2018

door [Jef Cauwenberghs](#)

De wil van een zoveelste peiling kan grillig zijn maar één ding staat muurvast: Leuven zal na 14 oktober nog hooguit enkele maanden Tobback-grad zijn. De inmiddels 80-jarige Louis geeft na 23 jaar socialistisch bestuur de sleutels van 'zijn' Leuven door aan een ander. Aan wie? Bij voorkeur aan eigen schepen en partijgenoot Mohamed Ridouani. Maar met een ambitieuze N-VA en Lorin Parys liggen er kapers op de kust.

Een bitse strijd tussen de socialisten en Vlaams-nationalisten tekent zich af met de andere partijen als scherprechter. Hoewel rood samen met zijn christendemocratische coalitiepartner inlevert, liggen de kaarten voor een nieuw links Leuven vlak voor de einsprint toch nog altijd bijzonder gunstig.

Links triootje

Gejuich en nagelgebijt op menig partijsecretariaat. We blikken even terug op de recentste peilingen van Het Nieuwsblad. Daarin krijgen de huidige bestuurspartijen klappen maar bloeit Groen op het linkerrijvak wel helemaal open. Met respectievelijk 24,9% en 23,6% voor sp.a en Groen kunnen de twee partijen in alle rust hun derde bedpartner uitkiezen. Dat er in een triootje met CD&V (10%) voor een centrumlinks bestuur wordt gekozen is niet eens zo ondenkbaar.

De N-VA daarentegen kan ondanks twee zetels winst geen Antwerps bestuursscenario met de Christendemocraten en Open Vld uit zijn hoed toveren. Onder de huidige peilingen is dat mathematisch onmogelijk. Sp.a is uitgesloten, Groen erbij nemen bijzonder twijfelachtig bij een sterk rood blok. Of zoals Parys het zelf verwoordt op zijn facebookpagina: 'Wie centrumrechts wil maar niet N-VA stemt, loopt het risico een rood-groene meerderheid in het zadel te hijsen.'

Of-of

En laat nu net een nieuw links hoofdstuk niet in de gele agenda staan. Met het einde van een tijdperk in zicht dient zich namelijk een opportuniteit aan in Vlaanderens bekendste universiteitsstad. Want vergis u niet, hoewel de schijnwerpers op het Antwerpen van De Wever staan gericht, worden in sleutelsteden als Gent en Leuven de grootste schaduwgevechten uitgevochten. Que? Schaduwgevecht? De bitsige tweestrijd tussen N-VA'er Lorin Parys en socialistisch 'kroonprins' Mohamed Ridouani neemt de allures van een gemediatiseerde bokswedstrijd aan. De Leuvenaar zou bijna vergeten dat er nog andere partijen op de kieslijst staan.

'Leuven moet kiezen tussen ons en de N-VA', liet Ridouani zich onlangs nog in een dubbelinterview met zijn directe tegenstander in Knack ontvallen. 'Een Marokkaan of een homo', stelt

De tweestrijd tussen Ridouani en Parys neemt de allures van een bokswedstrijd aan

Parys het iets ludieker. De verkiezingen stevenen af op een duidelijk of-of-verhaal en geen en-en-verhaal. Dat N-VA in bed duikt met sp.a is uitgesloten. Daarvoor liggen de standpunten te ver uit elkaar en dat lieten beide partijen ook al vaak genoeg weten.

Tussen pot, pint en Theo Francken

Nochtans was het water tussen de twee hoofdrolspelers ooit minder diep. Parys, toen nog aangesloten bij de VLD, maakte samen met Ridouani deel uit van de Leuven five, een informeel debatgroepje van vijf jonge politici uit het Leuvense waaronder Theo Francken. Tussen pot en pint discussiëerden de vijf, elk uit een andere partij, over alles wat Leuven aangaat. Het initiatief kwam er trouwens op aangeven van Parys die in 2009 in een opiniestuk de politieke stilstand aankloeg en voor meer samenwerking over de partijgrenzen heen pleitte.

'Je kan in de huidige politiek niet veel meer doen zonder dat je met drie partijen bent', klonk het toen nog bij Ridouani. Geen profetische woorden: niet veel later slaagde sp.a er in om de Leuvense tandem enkel met CD&V te berijden.

Er leefde onder de vijf nog de gedachte dat politiek geen zero-sum game hoefde te zijn. Zelfs in het gezegende verkiezingsjaar 2012 bleven ze elkaar zien.

#MeemetMo

Maar dat was dus voor Parys de overstap naar de N-VA maakte en Ridouani werd gebombardeerd tot kroonprins van King Louis. Elk gaat zijn eigen kant uit. Hoewel Parys zich nooit als een hardliner binnen de partij uitte, trekt hij in Leuven wel de gekende N-VA-lijn door. Met 'Veilig thuis in een welvarend Leuven' trekken de Vlaams-nationalisten ook in de Dijlestad duidelijk de veiligheidskaart. Onder andere een cameraschild rond

de stad, een permanent geopend politiekantoor op de Grote Markt en een extra interventieteam geven die ambitie kleur. Daarnaast komt ook het thema identiteit aan bod en moet slimme technologie Leuven naar de 21ste eeuw loodsen.

Parys bewandelde de afgelopen weken het lokale draaiboek voor een bredere Vlaamse N-VA-campagne terwijl de Leuvense sp.a-afdeling met de hippe slogan Mee met Mo het spel een stuk persoonlijker speelde. Ridouani wil zich duidelijk profileren als gezicht van het nieuw socialisme. De directe Tobback-stijl ligt daarbij niet in zijn aard. Sterker, het aanpakken van de wooncrisis die Tobback de afgelopen jaren niet onder controle kreeg, is een van de speerpunten naar 14 oktober toe.

Zenuwachtigheid

Maar het programma lezen als een afrekening met zijn leermeester is niet aan de orde. Eerder is de zenuwachtigheid voor de Vlaamse Alliantie tussen de regels duidelijk voelbaar. Kernwoorden als 'verbinding' en 'polarisatie' komen net iets te vaak terug om niet subtiel naar het onder links gedeelde imago van de N-VA te verwijzen. Of hoe in tegenstelling tot zes jaar geleden, met de N-VA als underdog, de verhoudingen van de Wetstraat hun weg naar de Grote Markt hebben gevonden.

De zenuwachtigheid in het publieke debat vertaalde zich overigens deze zomer al in enkele schermutselingen. Zo werd de campagnearavan van Parys in brand gestoken en bekladde een vandaal een Leuvense moskee met hakenkruis en de tekst 'Alle bruine buite. Stem N-VA'. Beide partijen distantieerden zich voor de duidelijkheid van de voorvallen maar het mag duidelijk zijn dat de zenuwen zowel op het stadhuis als in de straat in aanloop naar 14 oktober strak gespannen staan. Afspraak op zondag. ☺

(De verhoudingen van de Wetstraat vinden hun weg naar Leuven)

© Bavo Nys

Hoewel Parys zich nooit als een hardliner uitte, trekt hij in Leuven de gekende N-VA-lijn door

Straffe kortingen op kranten en magazines!

tot
-68%

Krijg héél veel korting op Het Laatste Nieuws, De Morgen, Humo, Dag Allemaal, Story, TV Familie, TeVe-Blad en Goed Gevoel met je studentenkaart.

BEKIJK ALLE KORTINGEN OP
STUDENTENABONNEMENT.BE

Leerkracht? Bekijk de exclusieve aanbiedingen op leerkrachtenabonnement.be

DeMorgen.
HET LAATSTE NIEUWS

Dag
allemaal

HUMO
story

TeVe
BLAD
tv familie

Goed
Gevoel

Aanbod geldig in België tot 31/08/2019 voor hogeschool- en universiteitsstudenten in voltijds dagonderwijs. Alle voorwaarden op studentenabonnement.be

VERKIEZINGEN 2018

nieuws > Een enquête over het stemgedrag van de student

De student en zijn stem

De verkiezingen naderen met rasse schreden. De Leuvense lijsttrekkers wachten nagelbijtend af. Maar wat met de stem van de Leuvense student? Veto stuurde een enquête op hen af.

door Arne Van Laetem en Lien De Proost

Het Nieuwsblad peilde in september naar het kiesgedrag van Leuvenaars (van alle leeftijden, red.). Wanneer we hun resultaten naast de onze leggen, tekenen zich opvallende verschillen af. Zo ligt sp.a (6%) bij studenten duidelijk niet in de bovenste schuif, terwijl de partij bovenaan prijkt in de rangschikking van Het Nieuwsblad. Open Vld (17,9%) behaalt zilver in onze enquête, maar bengelt onderaan de peiling van de krant en moet zelfs de duimen leggen voor Vlaams Belang.

Groen geniet met 36,9% de afgetekende voorkeur van de Leuvense student. Andere linkse partijen sp.a en PVDA (7,1%) scoren beduidend minder. Saillant is ook dat N-VA (16,1%), de grootste uitdager van links in Leuven, het in onze peiling nipt moet afleggen tegen Open Vld (17,9%). 7,1% van de studenten schaaft zich achter centropartij CD&V. Vlaams Belang (5,4%) is het minst populair.

Dieter Stiers, politicoloog aan KU Leuven, bracht duiding rond de resultaten van onze enquête. Ondanks de hoge score van Open Vld in onze peiling, ziet Stiers de oranje-blauw-rode populariteit slinken: 'Het is een bredere trend dat de traditionele partijen minder in de smaak vallen. Nieuwe (populistische) partijen worden daardoor populairder. In België zien we dat ook. Op zich zijn partijen als Groen en N-VA niet 'nieuw', maar wel vergeleken met de traditionele tripartite die er al meer dan 100 jaar is. N-VA is dan ook heel populair geworden, en misschien gebeurt nu hetzelfde met Groen.'

Linkse omwenteling

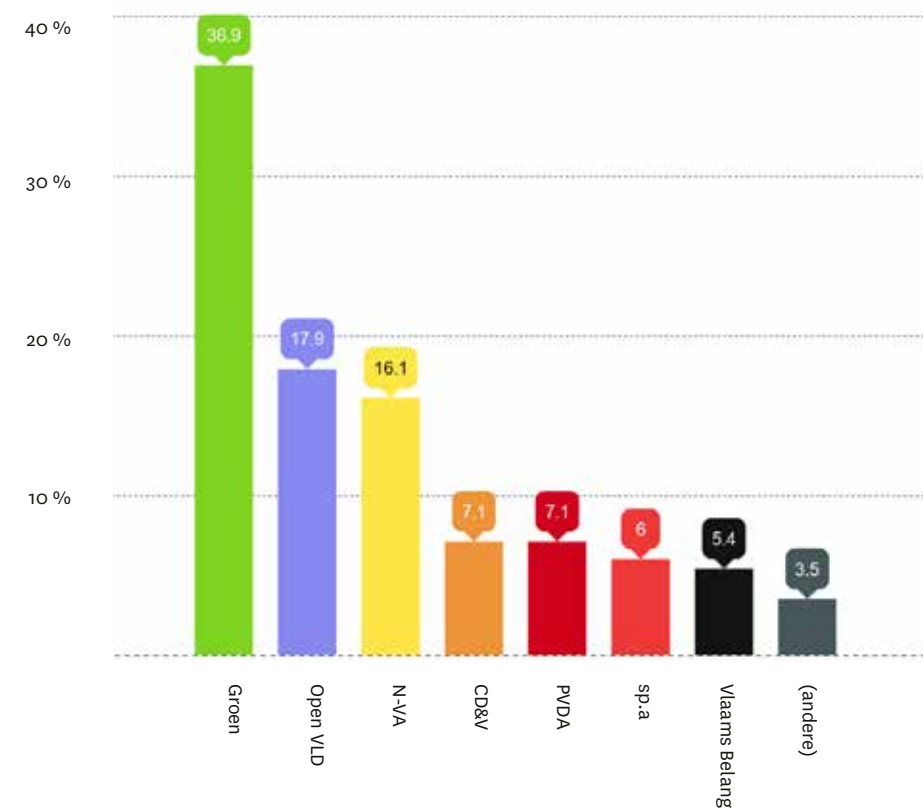
Stiers ziet linkse kiezers van koers wisselen: 'Groen lijkt sterk aan populariteit toe te nemen – en niet enkel bij studenten – terwijl die van sp.a in dalende lijn is. Het is aannemelijk dat heel wat sp.a-kiezers de overstap maken naar Groen.'

Stiers schrijft de populariteit van Groen voorts toe aan twee factoren. 'We weten dat er een leeftijdseffect is in politieke ideologie: jongeren zijn meestal iets progressiever. Maar er is ook het generatie-effect. Vorige generaties zijn opgegroeid in een tijd waarin de nadruk lag op het voldoen aan materiële behoeften. Nieuwere generaties groeien op met meer nadruk op niet-materiële

'Nieuwere generaties groeien op met meer nadruk op niet-materiële belangen, zoals aandacht voor de leefomgeving'

Dieter Stiers, politicoloog KU Leuven

(De oranje-blauw-rode populariteit slinkt)
© Veto

belangen, zoals aandacht voor de leefomgeving. Groen past daar als partij natuurlijk goed bij.'

De (studenten)stem in Leuven

65% van de respondenten geeft aan geïnteresseerd te zijn in politiek en het politieke reilen-en-zeilen in Leuven te volgen. Belangrijker nog is dat 66% het een meerwaarde zou vinden om te mogen stemmen in Leuven in plaats van in hun eigen gemeente. Stiers vindt dit opvallend: 'De meeste kiezers voelen zich normaal gezien best sterk verbonden met hun eigen gemeente.'

Volgens Stiers is de stem van studenten belangrijk, want 'het is nu eenmaal veruit de grootste groep van de Leuvense 'bevolking' – toch doorheen het jaar.' Hij pleit voor een studentenvertegenwoordiging die door het stadsbestuur wordt gehoord. 'Maar', weift Stiers, 'ik weet niet of studentenstemrecht het gepaste middel daartoe is.'

'De homo of de Marokkaan'

Ten slotte rijst natuurlijk de vraag naar de volgende burgemeester van ons geliefde Leuven. Zeven lijsttrekkers ambiëren een plekje op de troon in het stadhuis: wie zien de studenten het liefst plaatsnemen? Mohamed Ridouani (34,2%) blijkt, ondanks de tegenvallende resultaten van sp.a, de grootste kanshebber in de strijd om de burgemeesterssjerp. Lorin Parys (N-VA) kan rekenen op een vierde van de stemmen. David Dessers (Groen) ziet de populariteit van zijn partij niet vertaald in een favorietenrol (17,8%).

Eindigen doen we met een zekerheid. Wat de uitkomst ook moge zijn, good old Louis Tobback verlaat onherroepelijk het toneel. Bloemen noch kransen, wij zwaaien ons aller burgemeester uit met een diepe buiging en tonnen respect. ☺

Jonge kandidaten aan het woord

In de schaduw van de lijsttrekkers strijden nog heel wat andere kandidaten om een zitje in de Leuvense gemeenteraad. Ook heel wat jongeren, gelukkig maar.

door Vincent Cuypers

Wij vroegen aan zeven van die jonge kandidaten om hun werkpunten voor de stad van 50.000 studenten. Mochten zij na 14 oktober de burgemeestersjerp kunnen omgorden, waar zouden ze zich dan in het bijzonder voor inzetten?

Claire Vanobbergen (sp.a, plaats 20)
studente sociaal werk

Onze stad is dé studentenstad bij uitstek. Velen beslissen na hun studies om in Leuven te blijven wonen. Toch is het jammer dat veel studenten Leuven alleen maar kennen in de studenten-context. De oude markt, de Tiensestraat, de Muntstaat, het stadspark... zijn typische plekjes voor studenten om uit te gaan, te eten of om te ontspannen. Leuven heeft echter nog veel meer in petto. Er is een *missing link* tussen studenten en de stad, en als ik burgemeester word, wil die wil ik aanpakken. Studenten kunnen bijvoorbeeld meedraaien in stadsinitiatieven. Denk maar aan de sterke buurtwerkingen die altijd extra enthousiaste vrijwilligers kunnen gebruiken of initiatieven zoals het Buddy-project. Engagement moeten we aanmoedigen en dat kunnen we doen door in ruil studiepunten aan te bieden.

Ook moeten we ervoor zorgen dat studenten heel Leuven leren kennen. Ik denk aan OPEK, Hal 5 of de Abdij van Park. Studenten bereiken deze plekken te weinig, ook al vind je er nochtans een hele mix aan sociale organisaties en culturen. Die toenadering moet beter en ik wil er alles aan doen om studenten op de leukste plekken in onze stad te krijgen.

Jeroen Bolckmans (VB, plaats 3)
psycholoog

Wie voor het Vlaams Belang opkomt, doet dat natuurlijk niet voor de burgemeestersjerp. Mocht die eer me echter toch te beurt vallen, zou ik het heetste hangijzer als eerste aanpakken: Leuven moet 'migratieneutraal' worden.

Nu reeds is volgens cijfers van socioloog Jan Hertogen ruim 40% van onze inwoners van vreemde afkomst. Op sommige scholen wordt er bij 80% van de leerlingen thuis geen Nederlands gesproken. De uitgaven aan leeflonen door het Leuvense OCMW verdrievoudigden op amper 5 jaar tijd. 4 op 10 sociale woningen wordt bewoond door niet-Belgen. En enkele weken geleden rolde de politie nog een drugsnetwerk van Afghaanse asielzoekers op die vanuit louches studentenkoten van een al even louches (en beruchte) Leuvense 'kotenbaron' opereerden.

Een inschrijvingsstop, voorrang voor Leuvenaars bij sociale woningen en het stopzetten van allerlei 'knuffelsubsidies' zijn enkele maatregelen waarmee ik de verdere vervreemding van onze stad zou tegengaan. We mogen immers geen minderheid worden in onze eigen stad!

Sara Speelman (Groen, plaats 8)
voorzitter Jong Groen Leuven en studente burgerlijk ingenieur

Leuven is een studentenstad. Daarom zouden we ons hier als student welkom moeten voelen, en merken dat onze belangen vertegenwoordigd worden. Zo laat het fietsbeleid te wensen over, terwijl dat voor ons juist essentieel is. Als burgemeester zou ik dat fietsbeleid grondig hervormen.

Ten eerste moeten er meer fietsenstallingen komen. Overal in de straten zie je foutief gestalde fietsen, maar er is momenteel vaak geen alternatief. Verder is het circulatieplan niet geheel duidelijk, waardoor je tijdens je eerste week in Leuven al snel verkeerd kan rijden. Jammer genoeg worden er dan al veel boetes uitgedeeld aan eerstejaars.

Om studenten te laten wennen aan het Leuvense verkeer stel ik voor om te beginnen met een waarschuwing en pas later in het semester over te gaan op boetes. Daarnaast zou

het uitdelen van een gratis infobrochure over de eenrichtingsstraten en circulatieplan bij de inschrijvingen wonderen doen. Tenslotte zou ik onderzoeken in welke bijkomende straten de fietsers in twee richtingen zouden kunnen fietsen zonder de verkeersveiligheid in het gedrang te brengen.

Seppe De Meulder (PvdA, plaats 3)
voorzitter COMAC en student wijsbegeerte

Leuven heeft, dankzij het enthousiasme van vele bewoners en organisaties, de ambitie uitgesproken om klimaatneutraal te worden. Dat is een goede zaak want de strijd tegen klimaatverandering is misschien wel de grootste uitdaging van onze tijd. Het probleem is wel dat de uitstoot sinds 2012 niet of nauwelijks gedaald is.

60% van de uitstoot in Leuven is afkomstig van energie. We kunnen het ons dus niet permitteren om enkel te rekenen op wie zelf genoeg geld heeft voor zonnepanelen en isolatie. Wij willen, zoals in Kopenhagen, een openbaar energiebedrijf dat iedereen van groene stroom kan voorzien en tegelijkertijd massaal inzetten op de isolatie van huizen via een derdebetalers-systeem.

Ons klimaatplan toont aan dat het technisch perfect mogelijk is om klimaatneutraal te worden. Het toont ook aan dat dit niet hoeft te betekenen dat iedereen meer taksen moet betalen, maar dat het ook samen kan gaan met een sociale visie op de stad. Maar dan moeten we wel durven breken met de marktlogica en de dominante liberale visie op de stad.

Torben Gering (N-VA, plaats 43)
voorzitter Jong N-VA Leuven en advocaat in opleiding

Als burgemeester van de beste studentenstad van Vlaanderen zou ik vooral luisteren naar alle Leuvenaars, ook naar jongeren en studenten. Er zijn reeds een aantal projecten om jongeren bij het beleid te betrekken, maar als burgemeester

zou ik daar echt een prioriteit van maken, ook met een jonge schepen van studentenzaken, die een goede band heeft met de studenten en af en toe meedoet aan een cantus of quiz, al is het maar om de studentikozeiteit ten volle te begrijpen. Ook zou ik een studentenadviesraad oprichten, zodat studenten mee vorm kunnen geven aan het studenten(beleid) van de stad.

Ik zou studenten ook meer betrekken in grote projecten vanwege de stad uit. Het gebrek aan ruimte voor grote evenementen is een blijvende bekommernis van jongeren- en studentenverenigingen. N-VA Leuven luistert naar die vele verzuchtingen en heeft een plan opgesteld om een nieuwe fuifzaal te bouwen, onder een grote podiumkunstenzaal, op de locatie van de oude stelplaats van De Lijn. Daarnaast wil ik jongeren en studenten begeleiden bij de organisatie van evenementen door fuifcoaches aan te stellen.

Ook mobiliteit is erg belangrijk. Daarom wil ik, op vraag van de Leuvenaars, het openbaar vervoer naar de deelgemeenten verbeteren en voorzien in meer nachtbussen om iedereen veilig thuis te krijgen na een avondje uit. Het is belangrijk dat iedereen zich gehoord voelt en dat het stadsbestuur weet wat leeft in Leuven, bij de Leuvenaars én bij de studenten.

Thijs Craane (CD&V, plaats x)
voorzitter JONGCD&V Leuven en schooldirecteur

Met 14 jongeren op de lijst en vernieuwde beleidsprojecten is CD&V Leuven de jongerenpartij bij uitstek en trekken we voluit de kar van de vernieuwing. Eén van die projecten is dat we Leuven snel willen omtoveren tot een 'smartcity'. Bulking van creatief, intelligent menselijk talent moet Leuven de koploper zijn voor innovatieve projecten.

Ons project 'smartcity Leuven' omvat verschillende deelprojecten. Zo willen we inzetten op een sensorsysteem in fietsenparkings, zodat je snel kan zien welke plaats vrij is, en denken we aan een zelfrijdende, elektrische shuttle die studenten en inwoners op een vlotte en duur-

zame manier van de rand en/of de ring in het centrum van Leuven kan brengen. Als smartcity moet Leuven ook beschikken over beveiligde wifi-pleinen, voor inwoners én bezoekers. Voor studenten en andere jeugdige inwoners die aan de slag willen als jonge ondernemer willen we een starterscentrum creëren, en als kers op de taart willen we ook onze vuilnisbakken slimmer maken. Zo'n intelligente vuilnisbak drukt het afval samen en verwittigt de stadsreinigingsdienst als hij moet worden leeggemaakt.

Moderne technologie doet de leefbaarheid van onze stad verbeteren. Daarom wil CD&V van Leuven een slimme stad maken. Meer info vind je op www.smartcityleuven.be.

Bob Vangeel (Open Vld, plaats 4)
voorzitter Jong Vld Leuven en business manager

Leuven opnieuw naar eerste klasse – dat is mijn motto! OHL terug naar eerste? Natuurlijk, welke Leuvenaars wil dat nu niet? Maar er zit meer achter.

We zien onze mooie stad elk jaar een beetje glans verliezen. We werden de laatste jaren bestuurd zoals een doorsnee plattelandsgemeente. Op automatische piloot. Zonder inspraak. Zonder ambitie. Leuven onwaardig.

De Bondgenotenlaan kreunt onder leegstand. In de vitrine liggen teloorgang en verloederend in de aanbidding. Jonge mensen trekken de stad uit. Een appartement - laat staan een huis - is onbetaalbaar geworden. Leuven is bij de rijkste steden van het land, en toch liggen straten en stoepen er soms bij als in een ontwikkelingsland. Toch zijn de belastingen hoog. En wij maar betalen!

Zet die automatische piloot af. We willen een echte visie voor Leuven. Een stad die starters kans geeft. Die haar troef als technologie-hoofdstad uitspeelt. Die burgers betreft bij belangrijke beslissingen en écht zuurstof geeft aan horeca en middenstand. Een fiere stad, die onveiligheid en verloederend tegengaat. Hoog tijd dus voor meer ambitie. Tijd voor eerste klasse, dus. ☺

Het gevaar van de gevoeligheden

Sociale gevoeligheden beheersen het nieuws. Dat is een goede ontwikkeling, maar steeds vaker leidt die activistische toon tot een gepolariseerd debat. Hoe moeten nieuwsmedia daarmee omgaan?

door [Sjaak Tromp Meesters](#)

Afgelopen september stond er in het Brusselse blad *Bruzz* een interview met onze oud-hoofdredacteur Nora Sleiderink. Toen haar werd gevraagd naar haar visie op de pers en naar haar bestuursperiode bij Veto in het bijzonder, antwoordde zij dat vooral sociale problemen haar dwars zaten. Het trekken van aandacht en het aanwakkeren van maatschappelijk debat daarvoor zag zij dan ook als de belangrijkste taak van de pers.

Natuurlijk vind ook ik dat sociale problemen aandacht verdienen. Toch heb ik zelf wel moeite met haar visie op de pers als aandachtstrekker voor gevoeligheden. Ten eerste: de pers is daar tegenwoordig veel minder voor nodig. Wie zich gemarginaliseerd voelt kan dat sneller dan ooit op Twitter of andere sociale media gooien en heeft daarmee onmiddellijk effect. Kijk alleen al naar de gevolgen van #metoo. Nora is trouwens als verwoed twitteraar zelf het levende bewijs van de kracht van sociale media.

Bovendien kan een te grote focus op de eigen gevoeligheid juist leiden tot een gebrek aan debat. In de VS is dat extra goed te zien, aangezien daar aan sommige universiteiten de vrijheid van meningsuiting wordt ingeperkt om mensen maar niet te kwetsen. Formuleringen als *'America is a melting pot'* zijn daar tegenwoordig verboden, omdat mensen met afwijkende roots zich dan gedwongen zouden voelen zich te mengen.

Dat een te grote nadruk op gevoeligheden kan ontsporen komt omdat zij per definitie niet rationeel zijn. Een gevoeligheid is namelijk iets wat je voelt, niet iets wat koel beredeneerd is (al kan dat wel). Natuurlijk kunnen gevoeligheden helemaal gerecht-

vaardigd zijn en is het vaak zelfs nodig dat die gemeld worden in het publieke debat. Een tegenreactie, beredeneerd of niet, zal dan wel nooit uitblijven en zal in het ergste geval tot een impasse leiden.

De vraag is nu: hoe geraak je uit deze impasse. Het enige instrument daarvoor is het gezond verstand, dat een probleem vanuit verschillende perspectieven

Een te grote focus op de eigen gevoeligheid kan leiden tot een gebrek aan debat

kan bekijken. Het is dus nodig even de emoties uit te schakelen, de situatie van boven te bekijken en eventuele, optionele oplossingen aan te dragen. De bij uitstek hiervoor geschikte partij is, ondanks wat Nora hierover beweert, de pers. Die kan namelijk als belangeloze partij de situatie het best analyseren en eventuele uitwegen uit de impasse voorstellen.

Natuurlijk is het af en toe nodig een activistische toon aan te slaan. Soms moeten mensen een podium krijgen om hun anders gemarginaliseerde stem te laten horen. *Veto* zelf heeft daar natuurlijk een goede rol in te spelen, als lokaal en gespecialiseerd studentenmedium. Maar andere, grotere kranten zouden moeten proberen verder te gaan dan enkel aandacht vinden voor een onderwerp. In tijden van polarisatie en een steeds complexer wordende samenleving is een analyserende pers namelijk broodnodig. ☺

De Splinter bevat een mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

(‘Kranten moeten verder gaan dan aandacht zoeken voor het onderwerp’) © Edwin Andrade/Unsplash

RED DE ALMA MATER

Na onafhankelijkheidsverklaringen van separatisten in de conflictregio's in Oost-Oekraïne, vluchtten zeventien universiteiten naar het westen van het land. Hoe proberen zij sindsdien te overleven?

door [Arne Sonck](#)

Het rommelt al jaren aan de grenzen van Europa. In de lente van 2014 werd de Oekraïense Donbas regio, in het uiterste oosten van het land, het decor van een bloedig militair conflict. Zowel de Donetsk als Loehansk oblasten (provincies in Oekraïne, red.) verklaarden zich onafhankelijk uit onvrede met de pro-Europese koers van de overheid in Kiev. Niet veel later wapperde de vlag van de Donetsk People's Republic (DNR) en Luhansk People's Republic (LNR) overal in de regio.

Al snel bezetten gewapende vertegenwoordigers van de separatistische en pro-Russische bewegingen strategische plaatsen en overheidsgebouwen in Loehansk en Donetsk. De universiteiten in de twee regio's stelden het academiejaar uit, met hoop op een snelle anti-separatistische interventie van de Oekraïense overheid. Dat bleek ijdele hoop, want het conflict bleef aanhouden en de universiteiten konden niet op dezelfde manier verder werken.

Op de vlucht

Oleksiy Ryabchyn, Oekraïens parlements lid en professor aan de gevluchte Donetsk National University, ervoer hoe de universiteiten op verplaatsing het aanvankelijk niet makkelijk hadden. De universiteiten kwamen in een nieuwe omgeving terecht zonder gebouwen, materiaal of infrastructuur. Zijn eigen universiteit belandde zo 900 km verder, in provinciestad Vinnytsja. 'We hadden eigenlijk enkel onze kennis en moesten het

'We hadden enkel onze kennis en moesten het educatieve proces weer van de bodem opbouwen'

[Oleksiy Ryabchyn](#), Oekraïens parlements lid

educatieve proces weer van de bodem opbouwen', aldus Ryabchyn.

Bovendien bleef ook een deel van het personeel, met daarbij enkele pro-separatistische professoren, achter in de bezette regio. Ook namen de studentenaantallen van de universiteiten aanzienlijk af; sommigen besloten om in de separatistische regio's te blijven studeren, anderen ver-

(‘We werken aan een reïntegratiebeleid’)
© Ruben Algoet

kozen een andere universiteit. Voor de Donetsk National University daalde het studentenaantal bijgevolg met zo'n 10 000 studenten. Daarnaast werd het aantal medewerkers gehalveerd en bleven 500 professoren achter.

Beleid

Volgens Ryabchyn is samenwerking de beste manier om de problemen op te lossen. 'In juli 2015 begonnen mijn collega's van de Donetsk National University het Coordination Center of Displaced Universities; als parlements lid ondersteunde ik hen zoveel ik kon.' De organisatie brengt administratie, professoren en studenten van de universiteit samen met vertegenwoordigers van wetgevende en uitvoerende instanties. 'Uit deze gesprekken kwamen adviezen naar boven die later werden voorgelegd aan het parlement. Deze behandelden niet enkel de zeventien verplaatste

nation Centre of Displaced Universities het aantal omwille van het conflict verplaatste studenten op 40 000. Daarbij kwamen dan nog eens 4000 verplaatste universiteitsmedewerkers. Zeker niet niks, maar *peanuts* in vergelijking met de inmiddels 1,75 miljoen personen die de conflictregio verlaten hebben, ongeveer een derde van de vooroorlogse bevolking van de bezette regio.

Ryabchyn is echter hoopvol over een mogelijke terugkeer: 'Ons doel is niet alleen om Donetsk universiteiten te ondersteunen, maar ook om hen te helpen vooruit te gaan in hun nieuwe locaties. Ook begrijpen we dat we een plan nodig hebben voor wanneer we terugkeren aan het einde van de bezetting. We werken dus aan een reïntegratiebeleid.'

Achterblijvers

Voor elke universiteit die vertrok, bleef ook een gelijknamige universiteit achter in het bezette gebied. Verschillende studenten, professoren en medewerkers besloten te blijven in de overgenomen universiteiten en werden aangevuld met vertegenwoordigers van de separatisten.

In november 2015 trok het Oekraïense Ministerie van Onderwijs de vergunningen in van alle instituties van hoger onderwijs die zich bevinden in de bezette conflictregio. Toch blijven verschillende universiteiten functioneren, ondanks het feit dat behaalde diploma's aan deze universiteiten niet erkend worden in Oekraïne. Sommigen hopen dat die erkenning op termijn in Rusland behaald kan worden. In ieder geval hangt de waarde van het diploma dat ze zullen behalen in sterke mate af van hoe het conflict afloopt, en van hoe Rusland hen tegemoetkomt. ☺

Belgische studente symbool voor repressie in Nicaragua

Amaya Eva Coppens (23) zit al een maand gevangen in Nicaragua. Met een nieuwe poging om haar vrij te krijgen stelt Amnesty International het mensenrechtenbeleid in het land aan de kaak.

door [Victor Van Driessche](#)

Op maandag 8 oktober trekt Amnesty International naar de Nicaraguaanse ambassade in Brussel om de vrijlating te eisen van Amaya Eva Coppens. De Belgisch-Nicaraguaanse studente zit inmiddels al een maand vast in Nicaragua omwille van haar rol bij de protesten tegen de regering van de autoritaire president Daniel Ortega. Die wordt door verschillende protestbewegingen beschuldigd van corruptie en zelfverrijking. ‘Coppens is opgepakt omdat ze haar vrijheid van meningsuiting beoefende, dat kan natuurlijk niet’, verduidelijkt Wies De Graeve, directeur van Amnesty International Vlaanderen.

Vooral het gebrek aan een duidelijke aanklacht bij de arrestatie, noemt Amnesty International problematisch. Sinds haar arrestatie werd Coppens in de Nicaraguaanse staatsgeleide media onder meer beschuldigd van ‘terrorisme’, ‘brandstichting’, ‘aanvallen’ en ‘illegaal wapenbezit’. Deze aantijgingen doet haar familie echter af als ‘verzonnen’. Wies De Graeve benadrukt dat dezelfde redenen terugkomen bij alle protestanten die in het land opgepakt worden.

Amnesty International wil met de actie dan ook de bredere mensenrechtensituatie in het land aan de kaak stellen. ‘We willen het symbool van solidariteit met Amaya en haar familie aangrijpen om de aandacht te vestigen op Nicaragua en de

repressie die daar momenteel gaande is tegen de regeringsprotesten’, aldus De Graeve. Ze vragen de vrijlating van alle protestanten die zonder aanhoudingsbevel of duidelijk onderzoek vast zitten. ‘Elk geval waarbij iemand zijn mening niet kan uiten op een vreedzame manier, is één geval te veel.’

Amaya Eva Coppens

De talloze pogingen van vrienden en familie om de studente vrij te krijgen zijn tot nog toe evenwel vruchteloos geweest. Tante Sophie Coppens gaf in de media kort na de arrestatie aan te vrezen voor Amaya’s leven. Desondanks kon vader Fré-

‘Amaya vecht voor de goede zaak, ook al is dat soms met gevaar voor eigen leven’

[Sophie Coppens, tante](#)

déric Coppens op 18 september zijn dochter wel al kort bezoeken in de gevangenis nabij Managua. ‘Het enige wat we kunnen doen is zoveel mogelijk ophef rond de zaak maken, zodat ze geen vinger naar haar durven uitsteken’, aldus Sophie Coppens.

Sinds de arrestatie van Amaya Coppens op maandag 10 september zijn er in ieder geval al

(Amnesty wil de hele situatie in het land aan de kaak stellen) © Damien Chécoury/Unsplash

verschillende acties opgestart. Zo tikt een grote online petitie van Amnesty International ondertussen tegen het streefdoel van 10 000 handtekeningen aan. Enkele petitie op het platform change.org tellen al meer dan 70 000 handtekeningen. Ook Buitenlandse Zaken volgt de situatie op. De dubbele Belgisch-Nicaraguaanse identiteit van Coppens bemoeilijkt evenwel diplomatieke steun.

Desondanks zou er komende week wel voor het eerst een hoorzitting plaatsvinden voor de gevangengenomen studente. Coppens wierp zich de voorbije jaren op als één van de leiders van de Movimiento Estudiantil 19 de Abril, een studentenbeweging die het protest tegen Ortega mee vorm geeft. Haar zaak kreeg in Nicaragua zelf dan ook al bijzonder veel aandacht.

Al maandenlang protesten

Naast Amaya Eva Coppens zitten nog tal van studenten gevangen in Nicaragua. Zij passen volgens Amnesty International in een rijtje van meer dan 400 activisten die al opgepakt zijn bij de protesten tegen de regering. Mensenrechtenorganisaties spreken bovendien ook van meer dan 320 doden en 1000 gewonden. 30 000 mensen ontvluchtten de voorbije maanden het land. ‘De overheid probeert de demonstranten het zwijgen op te leggen door bikkelharde repressie en arrestaties’, aldus Wies De Graeve.

Studenten spelen in ieder geval een vooraanstaande rol bij de protesten tegen het regime van de autoritaire president. Die startten op 18 april met betogingen de aankondiging van sociale hervormingen. ‘De plannen werden inmiddels teruggetrokken’, aldus De Graeve, ‘maar door de bloedige reactie van de regering zijn de protesten veranderd in protest tegen de overheid en de repressie in het algemeen’. De protestanten vragen het aftreden van Ortega. De regering schuift daarentegen de schuld voor het geweld in de schoenen van de oppositie en wil naar eigen zeggen een nieuwe nationale dialoog lanceren om de situatie tot rust te brengen.

Schrijnend is, hoe dan ook, het verhaal van de 15-jarige Álvaro Conrado. Hij raakte zwaargewond bij de protesten tegen het regime van Ortega en overleed nadat hem in het ziekenhuis hulp geweigerd werd. Inmiddels is hij uitgegroeid tot één van de gezichten van de opstand tegen Ortega. ‘In België kan nu ook Amaya Eva Coppens dergelijke symboolfunctie voor de toestand in Nicaragua vervullen’, aldus Wies De Graeve. ☺

Fakbar Letteren opent opnieuw zijn deuren

Er lagen al een jaar of drie plannen in de kast voor een nieuwe vloer en nieuwe toog, maar dit jaar vond een enthousiast beheerdersteam eindelijk tijd, moed en geld voor de verbouwing.

door [Rani Goelen](#) en [Daphne de Roo](#)

‘We hadden er goesting in, en het moest nu gebeuren, want de Fak gaat er niet altijd zijn’, aldus Joppe Ruts, secretaris. ‘Er zijn stemmen binnen de KU Leuven die iets anders willen met het pand, maar daar staat nog niets over vast.’

Terwijl er vorig jaar nog even onzekerheid was over de opening van de door velen geliefde Fak (lees hier verder), staat het er dit jaar heel anders voor. Niet alleen is er weer een stevig team van vier beheerders gevonden met Adinda Vandereycken, Joppe Ruts, Alfons Vanbesien en Daan Minnen, maar ook hebben KOCO (de koepel van de Letterenkringen) en de Letterenkringen de makeover volop gesteund.

Wittebroodsweken met de nieuwe brouwer

Op financieel vlak kreeg Fakbar Letteren een steun in de rug van hun nieuwe brouwer: Alken-Maes. Ruts: ‘We zijn vorig jaar van brouwer veranderd, en voor een contract van vijf jaar hebben we een serieuze bijdrage gekregen.’ Niet alleen qua financiën was de overstap een uitkomst. ‘We zijn pas echt begonnen met de verbouwing na onze verkiezing’, vertelt Joppe. ‘Het was dus allemaal vrij last-minute, en we liepen bijna vertraging op doordat we de schrijnmaker te laat konden verwittigen. Gelukkig is het met de steun van onze vertegenwoordiging bij Alken-Maes uiteindelijk toch gelukt.’

Zondag 23 september opent de Fak met een

‘Het moest nu gebeuren, want de Fak gaat er niet altijd zijn’

[Joppe Ruts, secretaris Fakbar Letteren](#)

knalfeestje. Om tien uur ‘s avonds staat er een flinke rij studenten voor de deur, en na een openingsspeech door voorzitter Vandereycken snelt iedereen het gebouw binnen om eens te kijken wat er allemaal veranderd is.

Ander en beter?

Wat zijn nu de grote veranderingen? Vooral de nieuwe toog, die aan de andere kant is geplaatst,

(De Fak opende met een knalfeestje) © Joppe Ruts

springt in het oog. Met het vele hout en de lichten heeft het een lichte hipster-feel, er ontbreken slechts nog een paar plantjes. De zondagse Fakgangers zijn er zeer tevreden mee, al is er vooral aandacht voor de gratis pintjes die over de toog

door het water en onze vele kuisbeurten’, aldus Ruts. ‘We willen niet dat de fak ‘s middags stinkt naar bier, omdat we ook graag in de namiddag mensen ontvangen. Dat is niet echt mogelijk als je de geur al van buiten ruikt. Maar we durfden dit jaar de jaarlijkse schuurbeurt niet meer aan te vangen’. De nieuwe vloer is naar verluidt zeer sterk, anti-slip en geurafstotend, dus studenten kunnen met een gerust hart hun namiddagsnack nuttigen in de fakbar.

Naast deze grote aanpassingen is ook de kelder aangepast, en is de oude toog in de praatkamer (het deel van de fakbar aan de kant van de Blijde-Inkomststraat) gezet. Ook zijn alle muren in dezelfde kleur geschilderd, zodat de praatkamer en de fak zelf meer een geheel worden.

Na een uurtje heen en weer lopen om de veranderingen te bekijken, en vooral te bespreken (de praatkamer doet zijn naam eer aan) barst het feest pas echt los. En dat – het zal u niet verbazen – tot in de vroege uurtjes. Voor al wat veranderd is, zijn er nu eenmaal sommige zaken die toch geruuststellend hetzelfde blijven. ☺

nieuws > Huisjesmelker profiteert van machteloos OCMW

Wooncrisis dwingt vluchtelingen op krot bij Appeltans

Met wachtlijsten van meer dan negen jaar voor sociale woningen zoeken erkende vluchtelingen hun heil in aftandse koten. Onder-tussen is het percentage sociale woningen gedaald. Huisjesmelkers scheppen de poen.

door [Nelis Jespers](#), [Vinsent Nollet](#) en [Jef Cauwenberghs](#)

Aarashi toont ons de schimmel op de muren en de kakkerlakken in de kasten. Bijna een jaar woont hij in een benepen kamertje in het cen-

‘Het is niet omdat het om Appeltans gaat dat het geen geschikte woning kan zijn’

[Herwig Beckers](#), voorzitter OCMW Leuven

trum van Leuven. Zijn huurbaas luistert naar de naam Appeltans, de beruchtste huisjesmelker van de streek. Het OCMW weet dat Aarashi hier zit maar vecht tegen de bierkaai.

Een sociale huurwoning? Dat is dromen. De wachtlijsten voor een alleenstaande bij huisvestingsmaatschappij Dijledal lopen op tot negen jaar. Het verhaal van Aarashi is dat van velen in een stad die kampt met een nijpend tekort aan betaalbare woningen. De stad klopt zich op de borst dat het de situatie onder controle krijgt, maar feiten, cijfers en de verhalen die we horen, plaatsen daar vraagtekens bij.

Hiaat

Vorig jaar al ving het OCMW signalen op dat er jonge vluchtelingen in slecht onderhouden koten zouden verblijven. ‘Leuven blijft zeer aantrekkelijk voor nieuwkomers. Dat heeft

grotendeels te maken met het grote aanbod aan betaalbare kamers hoewel de kwaliteit ervan te wensen over laat’, staat te lezen in een rapport.

OCMW-voorzitter Herwig Beckers (CD&V) verzekert dat de situatie sindsdien verbeterd is. ‘De stad en het OCMW controleren zeer strikt woningen en koten. Schrijnende situaties ga je in Leuven niet meer vinden.’ Dat blijkt echter niet het geval. Onze redactie bezocht vorige week nog enkele verloederde koten. ‘Een hiaat in de opvolging’, valt Beckers uit de lucht. ‘Normaal kan dat niet.’

‘Het is dit of op straat’

Nochtans bevestigen bronnen binnen het OCMW ons dat de situatie goed gekend is. ‘Dergelijke koten vangen cynisch genoeg het tekort aan sociale huisvesting op’, valt te horen. Met hun leefloon betalen sommige vluchtelingen malafide kotbazen uit.

Wie aanklopt bij het OCMW kan daarnaast onder voorwaarden een beroep doen op hulp bij de eerste maand huur en op een lening voor de huurwaarborg. Steun die ook wordt verleend bij koten van Appeltans, zo werd ons bevestigd.

‘Het is niet omdat het om Appeltans gaat dat het geen geschikte woning kan zijn’, stelt Beckers. ‘Natuurlijk komt hij in het vizier omdat hij op dat vlak geen goede reputatie heeft. Maar waarom zouden we de mensen zich er niet laten domiciliëren als hij goede woningen aanbiedt?’

‘In principe moet niemand dakloos zijn’

Op verschillende manieren probeert het OCMW tegen verkrotting op te treden. Als een gebouw onbewoonbaar of ongeschikt werd verklaard, heeft de huurder geen recht op steun en

Leuvense wooncrisis in cijfers

Dat vluchtelingen worden ondergebracht in ongeschikte of onveilige studentenkoten, heeft alles te maken met de wooncrisis die in Leuven woedt. Ondanks heel wat bouwprojecten is de krapte aan sociale en betaalbare woningen de laatste jaren alleen maar toegenomen.

door [Vincent Cuypers](#)

- De woonprijzen in Leuven zijn de voorbije jaren sterk gestegen. Voor een huis betaalde je in 2006 gemiddeld €217.829, vandaag €332.751.
- In 2006 betaalde je voor een appartement gemiddeld €147.439, vandaag €228.897. In de binnenstad zijn de prijzen uiteraard veel hoger dan in de deelgemeenten.
- Dat ondanks een serieuze toename in het aantal woningen in Leuven: tussen 2008 en 2017 zijn er meer dan 5000 wooneenheden bijgekomen.
- Die krapte heeft alles te maken met de bevolkingsdruk. In 2017 rondde Leuven de kaap van 100.000 inwoners, sinds 2006 is de bevolking

met 11,5% gegroeid. Neem daarbij zo’n 40.000 studenten die in Leuven op kot zitten.

- Wat sociale huurwoningen betreft, loopt Leuven ver achter. De Vlaamse wetgeving verplichtte Leuven ertoe tussen 2009 en 2025 618 sociale huurwoningen bij te bouwen. Voortgangstoetsen tonen echter dat Leuven, door quasi alleen maar in te zetten op de renovatie van bestaande woningen, dit objectief niet haalt. Het ruimtelijk structuurplan voorziet plannen voor een 550-tal nieuwe sociale huurwoningen, maar het is niet duidelijk hoe concreet die plannen zijn. Een dergelijk beleid heeft erin geresulteerd dat het percentage sociale woningen gedaald is van 7,5% in 2006 naar 6,4% vandaag. Ook heel wat omliggende gemeenten halen hun objectieven niet.
- Een dergelijk gebrek aan sociaal woonaanbod resulteert uiteraard in lange wachtlijsten. Bronnen binnen de sociale huisvestingsmaatschappij Dijledal spreken van een wachtlijst van 3700 mensen. Dit brengt een wachttijd van minstens

zeven, en vaak meer dan negen jaar met zich mee.

- Tegelijk tonen cijfers van het OCMW aan dat er in Leuven meer dan 500 wooneenheden leegstaan omdat ze onbewoonbaar of ongeschikt zijn. Eigenaars worden weinig gestimuleerd om hier wat aan te doen.
- De krapte op de markt van de studentenkoten is ondertussen wel gedicht: de voorbije jaren zijn er zo’n 2600 studentenkoten bijgekomen en is er een overschot van 1 à 2% wat studenten betreft. Dat verklaart mee waarom kotbazen met minder kwalitatieve koten zich richten op een minder sterke bevolkingsgroep als vluchtelingen.
- Die vluchtelingen verhogen immers de vraag naar betaalbare wooneenheden. Op 31 december 2017 verbleven er 1638 mensen met een vluchtverleden in Leuven, voor een groot deel mannen tussen 25 en 30 jaar.
- Om de sociale mix te bewaren, zal het nieuwe stadsbestuur dus een grote inspanning moeten leveren. ☺

kan die zich er ook niet domiciliëren.’

Het OCMW begeleidt hen dan naar een nieuwe woning. Voor mensen met een acute woon nood zijn er doorgangswoningen van het OCMW, maar de doorstroom verloopt er niet bepaald soepel. ‘Dat gaat niet altijd even vlot, maar in principe moet niemand dakloos zijn’, aldus Beckers. ‘Als dat toch het geval is en er wordt niets gevonden, dan zetten wij die mensen op hotel.’

In de praktijk blijven vluchtelingen vaak bij Appeltans zitten en zijn ze aangewezen op de private markt. ‘Het is dit of op straat’, vertelt Aarashi. ‘Het is aan de huurder en de verhuurder om te kiezen voor een woning die niet geschikt is’, klinkt het bij het OCMW. ‘Maar dan kan het OCMW niet meer tussenkomen bij huurwaarborgen.’

618 extra woningen gevraagd

Veel van de vluchtelingen die we spraken, staan ingeschreven bij sociale huisvestingsmaatschappij Dijledal. In Leuven worden ze geconfronteerd met wachttijden die oplopen tot negen jaar. Navraag bij de sociale huisvestingsdiensten leert dat ongeveer 3700 mensen op zo’n wachtlijst staan. De stad hinkt intussen achterop met de bouw van nieuwe sociale huurwoningen.

De Vlaamse Overheid legde in 2007 alle Vlaamse gemeenten een streefdoel op, het zogenaamde bindend sociaal objectief (BSO). Leuven moet volgens dat objectief tegen 2025 618 woningen extra aanbieden bovenop de be-

schikbare 3464 uit nulpunt 2009. Eind 2017 lijkt het streefdoel nog lang niet in zicht, zo blijkt uit rapporten van de Vlaamse overheid.

Dat komt doordat de stad vooral inzet op renovatie in plaats van op de bouw van nieuwe woningen. Beckers: ‘Van de 3000 woningen zijn er intussen 2000 gerenoveerd. Sociaal wonen is

‘Dat bindend sociaal objectief kan mij gestolen worden. Dat is pure bureaucratie’

[Louis Tobback](#), burgemeester Leuven

goed wonen, soms beter dan in de privé.’ Door de renovaties verdwijnen sommige woningen tijdelijk uit de statistieken en is er weinig aandacht voor de bouw van extra woningen. Burgemeester Louis Tobback ziet daar echter geen graten in: ‘Dat BSO kan mij gestolen worden. Dat is pure bureaucratie.’

‘Op termijn een wachttijd van zeven jaar of minder’

Fons Laeremans (CD&V), de voorzitter van Dijledal, ziet naast de focus op renovatie nog een andere oorzaak voor de lange wachttijden. ‘Leuven is aantrekkelijk omdat onze buurgemeenten nauwelijks sociale huurwoningen

bijbouwen. Zij mogen meer inspanningen doen’, stelt hij.

Ook burgemeester Tobback wijst op de gedeelde verantwoordelijkheid van de buurgemeenten. ‘In Lubbeek ving men een tijd driehonderd vluchtelingen op, terecht. Maar als die daarna allemaal erkend worden, zou Lubbeek dan ook geen sociaal objectief moeten krijgen om hen daarna op te vangen? Nu trekken ze allemaal naar Leuven.’

‘Als je geld vraagt aan Homans om onderdak te voorzien voor die vluchtelingen, dan geeft ze niet thuis’, stelt de afscheidnemende burgemeester. ‘Alles bij elkaar heeft ze in twee schijven een klein miljoen ter beschikking gesteld. Daarmee bouw je niet veel opvang voor vluchtelingen.’

‘Op termijn gaan we naar een wachttijd van zeven jaar of minder. Actiever kunnen we in Leuven niet zijn’, vertelt Laeremans terwijl hij een vijftal werven opnoemt. Een kritischer geluid valt echter te horen bij Erik Thora, directeur van Dijledal. ‘Het is de taak van de stad om objectieven te halen. Geef mij bouwgrond en ik bouw. Maar net daar ligt het probleem in Leuven. Ik moet opboksen tegen promotoren en projectontwikkelaars. Dat kunnen wij met onze budgetrichtlijnen niet.’ Tobback wijst er ook op dat sociale woningen vaak ongewenst zijn: ‘dan krijgen wij actiecomités op onze nek zonder einde, want wij bouwen de laatste open ruimte vol.’ ☺

reportage > Tussen schimmel en kakkerlakken

‘Het is dit of op straat terechtkomen’

De Leuvense woningnood zorgt dat vluchtelingen na hun erkenning soms hun toevlucht zoeken tot studentenkoten. Zo ook tot afgeleefde kamers van de beruchte huisbaas Appeltans, die er een fikse huurprijs voor vraagt.

door [Jef Cauwenberghs](#) en [Vinsent Nollet](#)

‘Veel keuze had ik niet. Eenmaal erkend heb je vier maanden om iets te vinden. Het is dit of op straat terechtkomen.’

We treffen Aarashi* aan zijn kot. Hij komt ons met de fiets tegemoet. De jonge Afghaan heeft er net een shift bij een koeriersdienst opzitten en neemt ons meteen mee naar binnen. Op het licht in de kleine met hout bezette inkomhal moeten we niet letten, zo stelt hij. Het werkt toch niet. Bijna nergens zal later blijken. Hij neemt ons mee naar boven, naar de tweede verdieping waar zijn kamertje is.

Douchen op de voetbal

We passeren eerst nog de badkamer. Een klein donker hokje dat stikt van de schimmel en waar een gebroken bureaustoel als vreemd esthetisch element tussen enkele brokstukken op de grond ligt. Warm water is er niet, zo vertelt Aarashi. ‘Ik ga me altijd douchen op de voetbal.’

Of we hier niet even willen kijken. Hij wijst ons op een studentenkamer die momenteel leeg staat. Het kamertje hangt onder de duivenkak en een halfbruine matras met kringen moet dienst

doen als slaapplek. Ook hier weer schimmels, vocht, barsten in de muur en een wasbak die na de oorlog niet meer gewassen lijkt.

Aarashi schudt het hoofd. Hij is al drie maanden bijna elke dag naar een alternatief aan het zoeken. Twee dagen per week gaat hij naar Woonanker, een door het OCMW gesteunde vzw die mensen een geschikte woonst helpt zoeken. Maar samen met Aarashi zijn er nog vele anderen die elke dag naar een betere plek zoeken. Het OCMW zit met de handen in het haar.

Astma

Hij neemt ons mee naar zijn eigen kamer. Het is er beter dan in de vorige ruimte maar hij moet duidelijk roeien met weinig riemen. Zijn matras heeft hij gewoon op de grond gelegd want het bed lag in stukken toen hij aankwam. In de hoek staat zijn eigen elektrisch kachelstje. Handig in een woning met enkel glas en een centrale verwarming die niet werkt. Geheel tegen de regels in

‘Ik heb al enkele weken astma. Volgens de dokter komt dat door mijn woonst’

staat er ook een draagbaar fornuisje. ‘Want in de keuken wil je niet komen’ verzekert hij ons.

Hij krijgt gelijk. Hing er daarnet al een vrese-lijke schimmelgeur in de kamer, dan worden we in de keuken, die hij met twintig medebewoners deelt, omver geblazen door de stank. Bij het openen van de kasten liggen de dode kakkerlakken samen met wat muizenuitwerpselen nog op het rek. ‘Er is gisteren zogezegd schoongemaakt’, schertst hij. ‘Ik heb al enkele weken astma. Volgens de dokter komt dat door mijn woonst.’

Weinig alternatieven

Of we misschien ook nog de kelder op eigen risico willen bekijken. De vorige keer dat er iemand kwam, ging die over zijn nek. Hij laat ons nogmaals het huurcontract zien. 350 euro per maand. Het staat er echt. Volgens Aarashi weet het OCMW maar al te goed dat het hier om Appeltans gaat. Verschillende bronnen bevestigen ons ook gelijkaardige situaties.

Volgende week heeft hij een afspraak voor een sociale woning maar hij weet dat het moeilijk wordt. ‘Er zijn weinig alternatieven. Je vindt bijna niets in Leuven.’ Bij het naar buiten gaan merken we op dat er tussen de weinige Afghaanse veel Vlaams klinkende namen op de bel hangen. ‘Een trucje van Appeltans.’ Zo lijkt het of hier studenten in pais en vree wonen. Maar in werkelijkheid wonen er bijna alleen vluchtelingen. ‘Zij kennen de reputatie van Appeltans niet.’ ‘Manu’, de zoon van de beruchte Appeltans, is daarentegen wel een begrip onder de vluchtelingen die we spreken. Via vrienden komen ze allemaal bij hem terecht. Sommigen kennen hem persoonlijk.

In een volgende woning is het al niet veel beter. Farjaad*, een Afghaanse vluchteling, torst ons mee naar boven naar zijn kersverse woonst. Het bescheiden kamertje oogt vrij leeg en stinkt al evenzeer naar schimmel. Farjaad is nog maar

een dag ingetrokken sinds hij uit een lokaal opvanginitiatief in Geel verhuisde. De sleutel krijgt hij officieel pas de volgende dag van Manu. Zijn ‘slaapplaats’ is op een verhoogd, houten plateau met een niet al te betrouwbare ladder ingericht.

‘Er zijn weinig alternatieven. Je vindt bijna niets in Leuven’

Op de houten vloer ligt een versleten matras met meteen daarnaast een bureau. Plaats voor een extra stoel is er niet.

Met groeten van vorige bewoners

De schappen van zijn keukentje zijn strontvrij, maar de frigo werkt niet en er staat water in. In het mini-badkamertje met toilet en douche zie je de uitwerpselen van vorige bewoners nog. Op de vraag hoeveel hij voor dit alles betaalt, antwoordt hij ‘500 euro per maand’. Terug buiten wil zijn vriend ons nog een pand laten zien dat onlangs werd ontruimd door de politie na een drugsactie. Het spreekt evenzeer boekdelen.

Op de binnenplaats zien we de huisraad en kleren van de jonge huurders die door eigenaar Appeltans zonder pardon buiten zijn gesmeten. Farjaad vertelt ons dat er minderjarige vluchtelingen in de bovenstaande koten woonden. Ook hier geen beterschap. De elektriciteitsdraden hangen uit de muur, de valse schoorsteen is half ingestort en het toilet dingt ongetwijfeld mee naar de titel voor smerigste wc van België. Ook hier zou het prijskaartje 500 euro per maand geweest zijn. Daar heb je al eens een mooie sociale woning voor. ☺

*Aarashi en Farjaad zijn gefingeerde namen

(Kakkerlakken in de kast. ‘Gisteren zou er gepoetst zijn’) © Vinsent Nollet/Jef Cauwenberghs

Studenten, procedeer!

Al jaren verschijnen in *Veto* artikels over kotbaas Appeltans. Van het achterhouden van waarborgen of aftappen van elektriciteit tot de erbarmelijke staat van zijn koten of het pas plaatsen van rookmelders ná een brand: het herlezen van onze voorgangers maakt nijdig.

Door allerhande pseudoniemen kan het aantal koten dat Appeltans effectief bezit ook alleen maar worden geschat, gaande van 90 tot 500 over het hele land. Hoe je dat al meer dan twintig jaar op je eentje voor elkaar krijgt, is moeilijk uit te leggen. Dat het steeds moeilijker wordt, is wel zo duidelijk.

Studenten vinden vandaag gemakkelijk hun weg op *kotwijs.be*. Vind je je potentiële kot daar niet terug, gaat er best een alarm af. De universiteit heeft ook een ‘zwarte lijst’. Deze wordt niet vrijgegeven, maar in concrete gevallen kun je wel advies vragen. Sinds vorig jaar kun je ook uitkijken naar een kotlabel, een samenwerkingsproject van stad en universiteit. Al 1300 werden er uitgereikt.

Gedupeerden groeperen zich ook meer dan vroeger en verhoogen zo *awareness*, zoals in de Anti Appeltans-Facebookgroep. Die telt inmiddels meer dan 300 leden. Tot slot werd het nijpend tekort aan koten weggewerkt. Vorig jaar waren er rond deze tijd nog driehonderd beschikbaar op *kotwijs*, dit jaar een honderdtal.

Het is aan gedupeerde studenten om collectief klacht in te dienen, schreven wij al in 2010

Of Appeltans zich zorgen maakt? Hij vond een nieuwe markt. Van huurders met heel wat minder opties. De wooncrisis in Leuven dwingt vluchtelingen zijn koten in. Ze betalen nog veel meer voor veel minder.

Een probleem dat zo oud is als de wanpraktijken, is de schijnbare straffeloosheid. Appeltans heeft vrij spel. Studenten houden het voor bekeken wanneer ze met enkele aangetekende brieven hun waarborg terugkrijgen, als ze zich lang daarvoor al niet gewonnen gaven. Of ze betalen enkele maanden geen huur meer omdat het pand niet in orde is, en laten het daarbij. Eén keer werd er met succes geprocedeerd. In januari zou het gerecht voor één (lang aanslepend) geval 85.000 euro teruggevorderd hebben.

‘Het is aan gedupeerde studenten om collectief een klacht in te dienen’, schreven wij al in 2010. Het juridisch kader om de krachten te bundelen en huisjesmelkers als Appeltans uit de markt te kegelen, bestaat gewoon. Leuven huist ook een meer dan geknipte studentenkoepel om tegen al zijn gevels aan te zwieren. Hoelang nog? ☺

Vinsent Nollet is hoofdredacteur. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

Studentenwelkom in beeld

(Het Studentenwelkom lokte hordes enthousiaste studenten naar het Ladeuzeplein)
© Zourab Moussaev, Ira Gielis, Jurian Cuypers & Bavo Nys

Gids voor nieuwe studenten

Je eerste maand als (eerstejaars)student zit er bijna op. Of je nu de tijd van je leven beleefde of stilletjes denkt dat Leuven niets voor jou is, met een paar tips kan alles beter.

door Rani Goelen

Studeren en de brandstof daarvoor

Naast de bibliotheken en studeerwakhalla Agora zijn er nog andere opties voor wie eens buitenshuis zijn boeken wil openslaan. Zo is de polyvalente ruimte van college De Valk een gezellige ruimte om wat bij te werken. Daar kan je eveneens iets te bikkelen vinden in de Alma foodcorner die achteraan de zaal is. **Als je een cafeïnehoudend duwtje in de rug nodig hebt, kan je altijd in Café Noir of Kup gaan zitten**, beide in de Naamsestraat. Zeker als je niet gewend bent jezelf aan het werk te moeten zetten, kan het een groot verschil maken je studie-uren aan iets aangenaams te koppelen.

Kom buiten

Veilig en lekker warm op kot blijven en Netflix afschuimen met een doos Tresor op je schoot kan aantrekkelijk zijn, maar onderschat eenzaamheid bij eerstejaarsstudenten niet. **Ga naar de les, ook als je prof je een lichte vorm van migraine geeft.** Zo hier en daar zegt hij heus wel iets nuttigs en ondertussen kan jij eens denken over met wie je liefst een koffietje zou gaan drinken na de les. Dat gezegd zijnde, echte vrienden maak je niet op een week tijd, en je bent geen sociale paria als je je soulmate nog niet ontmoet hebt. Geef het wat tijd, en op het einde van het jaar sta je waarschijnlijk versted van hoeveel sympathieke snoetjes je vriendenkring rijker is geworden.

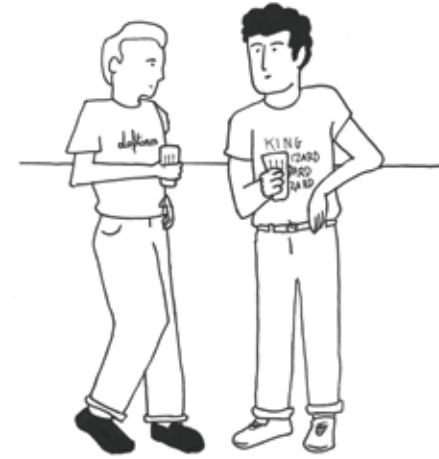
(Ook buiten het uitgaansleven om doet het deugd om het centrum eens te verlaten)

© Guillaume Deprez

Leer koken

Laat die nieuwste editie van *Ons kookboek* die je nog snel in de handen is gestopt door een bezorgde oma, moeder of nonkel niet gewoon stof verzamelen in je boekenkast, maar gebruik hem. **Leer drie gerechten koken in je eerste jaar** en voilà, je bent klaar voor je medaille van zelfstandige spruit. Hoewel snel langs Carrefour Express om de hoek gaan een makkelijke oplossing lijkt, maak je trouwens toch best de trip naar de ring voor de Delhaize of Sint Maartensdal voor de Colruyt. Het lijkt misschien niet zo maar die paar euro's extra tellen snel op.

Voor een pintje en een ei

Niets mis met de Oude Markt afschuimen om voor een derde keer *De Vriendschapsband* van Xlnk mee te brullen, maar er zijn originelere opties voor wie goed kijkt. Zo kan je bij Inn 't Joor 1 bij cafébazin Germaineke terecht voor een hardgekookt eitje in het gezelligste en kleinste café van Leuven. **Ook buiten het uitgaansleven om doet het deugd om het centrum eens te verlaten.** Initiatieven als HAL 5 en Stelplaats zijn net als vaste waarde OPEK zeker het verkennen waard. Voor wie toch de Nicole voor zijn Hugo al heeft ontmoet in deze eerste weken is de Keizersberg beklimmen met een prachtig uitzicht op Leuven tot gevolg trouwens een leuk idee voor een date.

Verenig je!

Er zijn echt enorm veel manieren om je studententijd rijk en leerzaam te maken die zich allemaal buiten de aula bevinden. Je kan bij Stura (Studentenraad KU Leuven) debatteren over de indeling van het academiejaar, de Leuvense studenten vertegenwoordigen bij LOKO (Leuvense studenten-koepel) of veel leren over samenwerking (en pintjes tappen) bij je lokale presidium. **Of heb je ambities om de wereld te veroveren met pen en papier?** Was er nu maar een gezellige plaats waar je op laagdrempelige wijze een journalistiek eindproduct leerde afwerken onder begeleiding van een fijne redactieploeg met een mooi rood logo. Wat een droom zou dat zijn.

Dan nog één ding

Voel je vooral nooit onder druk gezet om iets te doen wat je eigenlijk niet wil. Of dat nu drank, drugs, of een rechtenstudie is waar je zelf eigenlijk niet helemaal zeker van bent. De komende vijf jaren draaien namelijk in de eerste plaats om jou en hoe jij wil dat je leven eruit gaat zien. Dus werk hard, **probeer alles wat je interessant lijkt eens uit** en doe vooral wat jou een goed gevoel geeft. Dan komt alles wel op zijn pootjes terecht. ☺

MEER DAN 70 KUNSTZINNIGE CURSUSSEN IN LEUVEN: DOE ER VOORAL JOUW ARTISTIEKE GOESTING MEE!

INFO EN INSCHRIJVEN
WWW.WISPER.BE

- / DANS
- / THEATER
- / MUZIEK
- / BEELDENDEN KUNSTEN
- / FOTOGRAFIE
- / LITERATUUR

Boeken met impact

In 'Dubbel geboekt' laten we elke editie twee prominente figuren met een link aan het woord over een boek met impact. De rectoren van de KU Leuven en de UGent bijten de spits af.

door Mirjam Eren

Luc Sels: Drie minuten in Polen

Een kleine twintig minuten met Luc Sels leidde tot *Drie minuten in Polen*, een roman van Glenn Kurtz over Joodse Polen ten tijde van de Tweede Wereldoorlog dat een diepe indruk heeft nagelaten. 'Van alle boeken die ik al heb gelezen over dit onderwerp, heeft dit boek mij het meest het gevoel gegeven te begrijpen wat het geweest moet zijn toen.'

In *Drie minuten in Polen*, een non-fictief verhaal, reconstrueert Glenn Kurtz het leven hoe het was ten tijde van WO II aan de hand van een filmpje van drie minuten dat zijn grootouders maakten in Nasielsk, Polen, de vooravond van de Duitse inval. Van de drieduizend Joden die in het dorpje leefden, overleefden er maar een honderdtal de oorlog.

De meeste mensen die je ziet in het filmpje zijn

vermoord in de Holocaust, maar Kurtz vindt zeven Joodse Polen terug die in Nasielsk waren ten tijde van het bezoek van zijn grootouders en de Holocaust overleefden. Vier van die mensen zijn te zien op het filmpje. Kurtz toont het leven voor de inval van de Duitsers en in de oorlogsjaren nadien, verteld door de ogen van die zeven getuigen. Dit maakt van het boek een aangrijpende mix tussen fictie en non-fictie.

Kurtz heeft met dit boek mensen ertoe gebracht om herinneringen op te halen die ze vaak niet willen ophalen, die ze al een leven lang verborgen houden. Er zitten getuigenissen in, verhalen van mensen die over die zes jaar in Polen nog geen woord gewisseld hebben met kinderen en kleinkinderen en die eigenlijk in dat boek voor het eerst terugkomen op hun ervaringen van die jaren.

Dat filmpje zorgt voor emoties, ook bij de rector. De gezichten zien van de mensen wiens verhalen je geïnternaliseerd hebt, blijven aangrijpen. Het boek herlezen zit er voor Sels, door de drukke agenda, niet meteen in. Ook investeert hij de tijd die hij wel heeft dan liever in nieuwe boeken.

Voor geïnteresseerden heeft Sels drie tips. Doe op voorhand (op Youtube) al wat research voor je begint te lezen. Spreid de lectuur van het boek over een niet te lange tijd, waardoor je het overzicht tussen de vele namen en historische details uit het oog zou verliezen. En ten slotte is enig onderzoekwerk over Oost- en Centraal- Europa ten tijde

van WO II niet overbodig – wat bij de rector niet meteen nodig was na een periode in Hongarije als student en in '92 in Moskou.

Zij die een ontspannende roman zoeken, hebben aan Drie minuten in Polen niet veel. De meerwaardezoeker die wil begrijpen hoe het leven van de joodse Pool was die meende dat de oorlog wel nog zou meevallen, zal dan weer niet van een kale reis terugkeren.

Rik Van de Walle: De Toverberg

Tot drie keer toe las Rik Van de Walle, rector van de Universiteit van Gent De Toverberg van Thomas Mann, een Bildungsroman die meer vragen oproept dat hij beantwoordt en het enige fictieboek dat de man ooit herlas.

De Toverberg gaat over een jongeman, Hans Castorp, die op zoek gaat naar zichzelf. Dat doet hij door zeven jaar te verblijven in een sanatorium, waar hij een resem interessante personen ontmoet met wie hij in dialoog treedt over humanisme en de rol van geloof en vrijzinnigheid, die hij waarneemt en beschrijft. Hij stelt zich vragen als 'wie ben ik?', 'wat gaat er met mij gebeuren?' en 'waar moet ik voor gaan?'.

Dezelfde levensvragen stelde Rik Van de Walle zich in de periode waarin hij het boek voor de tweede keer ter hand nam en in één ruk uitlas, namelijk de kerstvakantie van zijn derde jaar aan de universiteit. 'Aan het begin van een opleiding ben je maar met één ding bezig: slagen voor je vakken.

'Aan het begin van je opleiding ben je maar met één ding bezig: slagen'

Rik Van de Walle, rector UGent

(Beide boeken lieten een diepe indruk na op de rectoren)

© Justine Lambrechts

Na twee jaar begin je door te hebben dat dat wel zal lukken en vraag je je af: Wat ga ik daar nu mee doen? Waar ga ik terecht komen?

Rik Van de Walle las de roman als lotgenoot van Manns Castorp. En in plaats van een antwoord te bieden op deze vragen, laat het boek je achter met nog meer vragen, maar dat is voor Van de Walle net de kracht van de Bildungsroman.

De eerste aanraking met het boek gebeurde in de middelbare school, waar Van de Walle het boek las op aanraden van een leerkracht. 'Ik ben er toen niet doorgeraakt, het was me te moeilijk en ik begreep eigenlijk niet waar het over ging.' Tijdens de studentenfase bleek het wel te lukken, maar zelfs op 35-jarige leeftijd was het boek nog relevant voor een zoekende Van de Walle.

'Ik wilde die ervaring van dat 'zeer graag lezen van een boek' opnieuw beleven.' Bij zijn derde lezing stelde de rector vast dat hij dingen zag en dacht die hij de vorige keren niet had gezien of gedacht. Door onze vraag heeft Van de Walle alvast besloten zich een vierde maal aan het boek te wagen. De aanzet van Dubbel geboekt om aan te zetten tot (her)lezen is bij deze nu al geslaagd. ☺

FESTIVAL 20/21
the classics of the future

Laatste woorden
Erik Satie
John Cage
Franz Liszt

Eine Müllerin
of Die Müllerin?
Franz Schubert
of Daan Janssens

Zicht op het hiernamaals
Olivier Messiaen

LORE BINON
JAN MICHIELS
THOMAS E. BAUER
JOS VAN IMMERSEEL
SPECTRA
I SOLISTI

festival2021.be
LEUVEN
18.09 – 25.10
2018
Reducties met Cultuurkaart KU Leuven

ONDERHOND

Een pleidooi voor Mongoolse keelzang

door Tom Dinneweth

Soms ga ik in bad liggen terwijl ik Mongoolse keelzang luister en me inbeeld dat ik Genghis Khan ben. Een hele dag lang galoppeer ik over de uitgestrekte vlaktes, en 's avonds bouwen we een feestje in Yurt 5, waar alle hippe Mongolen zijn samengetroept voor het optreden van Yat-Kha, de David Guetta van de keelzang. Dat alles gecombineerd met een mooie promo - geitenmelkjes aan 1 euro! Zeg daar eens nee tegen.

Het is mij, in alle eerlijkheid, een raadsel waarom deze baanbrekende muziek nog geen plaats heeft gevonden in de Vlaamse hitlijsten. Neem nu het ronduit schitterende album 'Yenisei-Punk' van Yat-Kha. Klinkt de man geconstateerd? Zonder twijfel. Maar eens je de initiële lachbui voorbij bent, opent zich een bezwerend muzikaal universum dat veel verder reikt dan de toiletspot.

Het ingetogen 'Kaa-Khem', bijvoorbeeld, klinkt even troostend als een knisperend haardvuurtje. Ik beeld me graag in dat het nummer gaat over marshmallows op een nazomeravond. Realistisch gezien gaat het nummer waarschijnlijk over paarden en de steppe, maar goed. 'Kozhamyk' transporteert je dan weer naar een Oosters theehuis, terwijl 'Kadarchy' zowaar een knaller van een bluesgitaarlick tegen je oortrommels gooit.

Liefhebbers van psychedelica kunnen hun hart ophalen tijdens 'Solun Chaagai Sovet Churtum', een nummer dat violdubstep combineert met vervaarlijk trillende stembanden.

Na veel omzwervingen bereikt het album zijn kookpunt in 'Kargyram', een a capella strottenhoofdavontuur dat niet zou misstaan in een religieuze setting. Geen wonder dat het Onze Vader niet meer aanslaat in het hiernamaals, als men in Mongolië op deze manier de goden aanroep.

Dus bij deze: een pleidooi voor meer Mongoolse keelzang op de Vlaamse radio. Of voor de rechtse rakkers onder ons - misschien zit er wel muziek in het ondersteunen van de Vlaamse keelzang. Persoonlijk zie ik wel potentieel in een keelzangalbum van Christoff, of een pompde Regi-beat gevolgd door 'waar zijn die keeltjes?'.

Of als ik nog enkele suggesties mag doen: televiseer het hele gebeuren. Giet het in een leuk format - 'Boer zoekt Keel', of 'K2 zoekt Keel3'. Misschien is dat nog de beste manier om de Vlaming warm te maken voor dit nobele genre. Want dat de Vlaming houdt van zijn 'serietje', dat weten we zo onderhond wel. ☺

45.01

cultuur

veto — 25

EEN LIEF

OP TD

OF

EEN LIEF

OP TINDER?

‘Theater moet geen antwoorden bieden, maar vragen stellen’

(‘Mijn coach zei dat ik niet het beste werk ooit moest maken’) © David Robeyns

‘Als jonge theatermaker kan je maar zien dat het goed is’

In Leuvense Veulens schetsen we het profiel van jonge artiesten die een link hebben met het Leuvense cultuurlandschap. Deze week ontmoeten we jonge theatermaakster Anke Jochems.

door [Jan Costers](#)

Al vanaf de eerste minuten van ons gesprek straalt Anke Jochems een warme openheid uit, gepaard met een *drive*, die er voor gezorgd heeft dat ze dit najaar rondtoert met haar eerste (echte) voorstelling. Al liep de weg naar die voorstelling niet altijd van een leien dakje.

Op haar achttiende neemt Anke deel aan de auditie voor de drama-opleiding aan Herman Teirlinck. Ondanks een tweede monoloog – waarbij ze zo opgaat in het spel dat ze een bekende acteur die als jurylid fungeert een slag in zijn gezicht geeft – wordt ze niet geselecteerd. Al kwam dat niet uit de lucht vallen. ‘Ik was te onzeker. Ik voelde toen al aan dat ik die toelating ging doen en niet ging slagen, maar ik wilde weten wat het zou zijn voor over zoveel jaar. Ik wist dat ik eerst als mens nog wat moest groeien.’

Dat groeien gebeurt onder andere met een blijvende interesse voor de kracht van taal. Na een korte passage aan de KU Leuven – waar ze twee jaar Taal- en Letterkunde studeert – belandt ze in Antwerpen. Daar behaalt ze uiteindelijk een bachelor Toegepaste taalkunde – met Engels, Nederlands en Russisch als talen – en een master Journalistiek.

Na die rijpende jaren dient een tweede auditie zich aan. ‘Ik dacht toen, “ik ga gewoon voor de jaar nog eens auditie doen in Antwerpen.”’ Na het slagen voor de eerste ronde, slaat de stress echter toe. ‘De dagen voor die tweede ronde komt de twijfel, natuurlijk. Ik was toen zo onzeker.’ Bij de tweede voelt ze de bui dan ook

al hangen. ‘Was het nu Clara van den Broek of Frank Focketyndie toen zei “je ziet jezelf niet graag genoeg”, waardoor ik in zak en as zat.’ Een week later zijn er echter audities aan Luca Drama. ‘Ik had toen zo’n vechterslust en ik was er toen wel door.’

(Debuut)druk

Die toelating gaat gekoppeld met een terugkeer naar Leuven. ‘Dat kwam eigenlijk wel onverwacht, en ook niet zo heel gelegen, want ik had toen een kot in Antwerpen.’ Niet zo vanzelfsprekend als het klinkt, als je weet dat ze haar hele studieloopbaan zelf gefinancierd heeft. ‘Maar ik moest dat proberen. Als ik gebuisd zou zijn op het eerste jaar, dan zou ik het tenminsteweten. Dan heb ik het geprobeerd.’

Maar misschien is deze moeilijke weg ook wel de reden waarom Anke uiteindelijk uitblinkt in de drama-opleiding. Bij de diploma-uitreiking wacht immers een aangename verrassing ‘Ze tonen daar van iedereen een filmpje met hun prestaties en toen moest ik nog even blijven zitten. Ik kreeg toen een kartonnen doos waar een schoon beeldje inzat.’ Met de laatste PlayRight+ prijs van 2017 heeft ze al meteen een blijk van erkenning op zak.

Voor extra druk zorgt die bekroning evenwel niet. Al ligt dat meer aan de drang naar perfectie van haar ontvanger. ‘Die prijs zou voor druk kunnen zorgen, maar ik ben die eigenlijk snel weer vergeten. Mijn zus zei het onlangs ook nog dat ik al van kleins af aan de lat voor mezelf heel hoog heb gelegd. Ik voel dat zo wel niet aan, want ik heb nooit het gevoel dat ik de perfectie bereik. Verre van!’ Als zo’n prijs geen druk met zich meebrengt, dan wel voldoening. ‘Ik heb toen wel een paar dagen op wolkjes gelopen. (lacht)’

Al blijft het geen sinecure om toneel te schrijven. ‘Dat was met vallen en opstaan. Ik wist tijdens de opleiding niet goed hoe dat moest, een voorstelling maken. Ik weet dat eigenlijk nog altijd niet.’ Voor haar eindwerk (*Alone with everybody* – geïnspireerd door het leven en werk van Bukowski) kan ze wel rekenen op de steun van mentor Suzanne Grotenhuis. ‘Die voelde zo goed aan wat zij moest geven, wat ik nodig had. Zelfs als ik de grootste nonsens aan het verkopen was, luisterde ze. Alles mocht daar zijn. Daar ben ik haar nog steeds erg dankbaar voor.’

Het echte werk

Een eerste voorstelling laat niet lang op zich wachten. ‘Voor Eigen Kweek mocht ik toen een voorstelling pitchen en toen ben ik samen met Matthias Van de Brul geselecteerd en dan is dat ineens daar.’ Onder ‘dat’ mogen we zes voorstellingsplaatsen en een productiebudget verstaan. ‘Ik heb toen, net als bij mijn eindwerk, besloten om het alleen te schrijven. Toen heb ik wel weer ondervonden hoe eenzaam dat kan zijn.’

‘Aan de andere kant, ik heb ook wel drie maanden de tijd genomen om alleen maar daaraan te werken. Soms word je daar zot van, en soms heb je een goede dag.’ Niet enkel de tekst van de voorstelling, ook de muziek neemt Anke voor haar rekening. Bij dat debuten hoort in de hedendaagse cultuurmaatschappij dan wel weer

een prestatiedruk. ‘Als jonge theatermaker weet je dat er niet veel kansen zijn, dus je kan potverdikk maar zien dat het goed is.’

‘Dat heeft mij wel lang geblokkeerd, maar op een gegeven moment moest ik iets doen.’ Dat gebeurt bij kultuurfactorij Monty, waar ze met behulp van een *loop station* de eerste twintig minuten van haar voorstelling schrijft. ‘Het was een eerste worp, maar het stond er wel.’ En dat werkt bevrijdend. ‘Mijn coach Nico Boon zei toen ook dat ik niet het beste werk ooit moest maken en daardoor kon ik het allemaal wat relativeren.’

Total reset

Dat debuteert zelf dan. ‘Het gaat over een vrouw die geïnteresseerd geraakt is in de dynamiek van relaties. Ik heb ooit een gesprek gehad met een psycho-analist en die vertelde dat als je de neiging hebt om op de foute mannen te vallen, dan kan je daar niet aan ontsnappen.’ Dat bleek genoeg om te blijven hangen en als stof voor een voorstelling te dienen.

Die zoektocht naar dat fenomeen leverde enkele antwoorden op, al hoeft de kijker die niet allemaal te verwachten in de voorstelling. ‘Ik vind dat theater niet echt antwoorden moet geven, maar eerder vragen moet stellen. En iets dat voor mij een antwoord is, is dat niet per se voor iemand anders. Ik hoop enkel dat die zoektocht die ik onderneem iets is waar mensen zich in gaan herkennen, en hopelijk ook iets aan hebben.’

Voor wie zelf op het podium staat, kan het zowel een troost als een zegen zijn dat ook afgestudeerde theatermakers nog zenuwen kennen. Iets wat tijdens de opleiding al duidelijk was – ‘ook al heb je kleren aan, je staat toch een beetje naakt op het podium. Je laat mensen in je ziel kijken’ – leeft ook bij de eerste voorstelling nog. ‘Het is niet dat ik nu niet meer zenuwachtig ben. In een interview met Suzanne Grotenhuis, noemde de interviewer haar een jonge theatermaakster. Wel, dan ben ik waarschijnlijk nog een kuikentjes-maker. (lacht)’

Voor zo’n jonge theatermaakster is het onzekere bestaan niet altijd even gemakkelijk. ‘Ik ben al 29 en de mensen rondom mij hebben zo langzaam een kind of een huis, of op zijn minst een auto. En ik zit zo maar wat te zwemmen van het ene naar het andere.’ Een onzeker bestaan, maar wel iets dat het waard is. ‘Ik zou doodgaan in een 9 to 5. Ik heb respect voor de mensen die dat doen, maar ik zou dat niet kunnen.’

In de nabije toekomst hoeft ze zich daar alvast geen zorgen over te maken. Met de kindervoorstellingen Mariken (bij Compagnie De Kroon) en Knorren en Kussen (bij De Kolonie), is Anke Jochems in het najaar nog terug te vinden op de bühne. Zij die Total Reset willen bewonderen kunnen zich beroepen op de data hiernaast. Wij kijken er alvast reikhalzend uit! ➔

Mariken (Compagnie De Kroon) en Knorren en Knorren en Kussen (De Kolonie) zijn nog tot maart op tournee.

door [Willem Konings](#)

[muziek] woensdag 10 oktober, 21u, *Aula Pieter De Somer*

OPENINGSUUR KULTUUR MET SPINVIS

De start van academiejaar betekent weer de aankondiging van een grote artiest. Dit jaar is dat Spinvis, een gevestigde waarde binnen het (experimentele) Nederlandse poplandschap. De groep maakte eerder al furore met nummers als *Bagagedrager* en *Oostende*. Spinnen van plezier zal u vast. Een nieuwe plaat, *Trein Vuur Dageraad*, staat op het programma, die al lovende kritieken kreeg in de binnenlandse pers. En waarmee Spinvis zijn talent voor poëzie herbevestigt. Ook door het alledaagse leven te beschrijven, maar bijzonder treffend... Een aanrader!

[festival] vanaf 20 oktober, *in en rond Leuven*

ARENBERGFESTIVAL

Ongetwijfeld al de wegen naar Arenberg platgefiets- of gewandeld. Maar welke historische betekenis schuilt achter de plaatsnaam? De Arenbergs behoorden tot een adellijk geslacht, dat gedurende vijf eeuwen zijn stempel drukte op de politiek van Leuven en verre omstreken. Het festival is een totaalgebeuren waarin het Blauw Bloed vorm krijgt. ‘Een spectaculair openingsweekend, twee tentoonstellingen, plus een evenementenprogramma in en rond Leuven’ staan op het programma. En maar liefst 17 andere activiteiten!

[activiteiten] onder meer op 11/10 (14u, OPEK), 13/10 (20u, *station*) en 17/10 (14u, *Grote Markt*)

LEUVEN TEGEN ARMOEDE

‘Armoede Knelt’ voert midden oktober een aantal acties uit in Leuven ter herinnering aan het recht op een menswaardig bestaan voor iedere burger. Voor de internationale dag tegen armoede en uitsluiting plaatsvindt (17 oktober), komen nog tal van activiteiten aan bod. Zo vindt op donderdag 11 oktober een theateervoorstelling plaats in OPEK rond armoede en ongelijkheid. Daarnaast komt in Leuven een grote manifestatie en optocht

tegen armoede op gang (zaterdag 13 oktober). Ten slotte kan u gezellig samenkomen op de Grote Markt op de afsluitende dag, voor een herdenking en tal van activiteiten bij 'de steen tegen armoede'.

[muziek] 12, 13 en 14 oktober (middag- en avondconcerten), *STUK*

• TRANSIT FESTIVAL VOOR NIEUWE MUZIEK (FESTIVAL 20/21)

Transit is misschien wel dé blikvanger (het 'speerpunt') van Festival 20/21, dat 20ste- en 21ste-eeuwse muziek naar Leuven brengt. Transit is het premièrefestival voor nieuwe muziek bij uitstek, luidt de veelbelovende aankondiging. Wat krijgt u dan zoal te horen? Het heden en verleden slaan de handen in elkaar met onder meer gedemonteerde piano's, aangevuld met elektronica en andere instrumenten. Ook een paringsdans tussen hedendaags klassiek en Indie popmuziek is bijvoorbeeld van de partij. 50% korting met je cultuurkaart bovendien!

[expo] nog tot 11 november, *stadspark*

• DUITSE NEGATIEVEN

Cultuur is overal. Nog iets meer dan een maand toont een openluchtexpositie het leven van de Leuvenaars ten tijde van de Duitse bezetting. Over het leven van alledag, maar dan in conflict: fascinerend, uitvoerig vormgegeven met beelden, gratis en vlak naast uw deur ('wie weet het stadspark nu niet zijn?').

[film] woensdag 10 oktober, 19u30, *Gaston Eyskens-aula, Van Den Heuvelinstituut*

• DOCUMENTAIRE 'DEMAIN'

Volgende week presenteert de KU Leuven in samenwerking met het Afrika Filmfestival een boeiende en actuele documentaire in het kader van de Week van de Fair Trade. Hoe oogt de wereld van morgen, ecologisch, economisch en sociaal? In tien verschillende landen kregen mensen deze vraag op hun bord geschoteld door Cyril Dion en Mélanie Laurent. Ook om te reflecteren over de huidige catastrofe en diens veroorzakers. Daarnaast om te vermijden dat het verleden zich herhaalt. Inleiden tot het thema doet Chris Van Geet, vicerector Universitaire Ontwikkelingssamenwerking. De slotbespreking komt van professor Miet Maertens van de afdeling Bio-economie. Alles gratis! ☺

interview > Door de ogen van een ander

'The sink in the room is really weird'

De afgelopen weken vonden opnieuw zo'n 15 000 internationale studenten hun weg naar Leuven. Wat vinden zij nu eigenlijk van onze universiteit, stad en vreemde gewoontes?

door [Philip Lammens](#)

Het nieuwe academiejaar heeft voor een ervaren student niet zoveel verrassingen meer in petto. Boekenlijsten worden al dan niet geprint, ISP-lijsten voorlopig opgeslagen en de weg naar je vertrouwde stamkroeg kan je je vaak blindelings herinneren. Voor Internationale studenten ligt dat echter iets anders: voor hen is alles namelijk nieuw en spannend. In Pangaea dreven we er enkelen in een hoekje en vroegen hen om hun eerste indrukken van Leuven.

Lorelei, Master burgerlijk ingenieur uit Tours (Frankrijk)

Waarom heb je voor Leuven gekozen?

'Er waren wel een paar redenen die de keuze voor Leuven gemakkelijk maakten. Ten eerste zijn de lessen in het Engels, er zijn niet zoveel universiteiten waar ze dat aanbieden. De universiteit is ook gekend bij ons, ze heeft echt een zeer goede reputatie. Een vriend van me raadde me daarom echt aan hierheen te komen. Als mooie toevoeging aan mijn studie van burgerlijk ingenieur kon ik ook vakken uit architectuur en stedelijke vormgeving opnemen. Daar was ik echt in geïnteresseerd.'

Wat zijn je eerste indrukken van Leuven?

'Ik had niet verwacht dat de stad zo mooi zou zijn, alles kronkelt hier zo leuk door elkaar! Maar hetgeen waar ik toch het meest van onder de indruk was waren het aantal fietsen, het wemelt er hiervan! Er studeren hier dan ook veel meer studenten dan aan mijn universiteit in Compiègne. Het enige minpuntje is dat iedereen hier nog met cash geld betaalt.'

Diego Ventura, Master westerse literatuur uit Valencia (Spanje)

Flot de integratie wat als Zuid-Europeaan in het noorden?

'Zeker, ik heb nog nooit zo'n goede ontvangst meegemaakt! Alles in deze stad is zowat gefocust op studenten, zeer aangenaam voor mensen die hier nieuw zijn en de stad niet kennen. Het enige waar ik nog een beetje aan moet wennen is de manier waarop mensen hier communiceren. Ik ben het in Spanje gewoon om sneller een knuffel te geven en minder afstandelijk met mijn medemensen om te gaan. Hier moet je beetje bij beetje daar naartoe werken.'

Op welk vlak heeft België je kunnen verrassen?

'De multiculturaliteit, je kunt hier zoveel verschillende plaatsen en culturen ontdekken in hetzelfde land? Iedereen beheerst verschillende talen en probeert het zo goed mogelijk met elkaar te vinden. Bij ons spreekt iedereen Spaans en daarmee is de kous dan ongeveer af.'

Cloë uit Dublin (Ierland) en Martina uit Gdansk (Polen), beiden Master European Public Policy

Deze twee dames krijgen hier een eervolle vermelding omdat ze buiten zinnen waren over hun lavabo op kot. Bij hen hebben ze niet zoiets als een 'kot', eerder een appartement met gemeenschappelijke leefruimte en andere gedeelde nutsvoorzieningen. Toen Cloë foto's stuurde van haar kot naar vrienden in Ierland vroegen ze zich zelfs af of ze in het ziekenhuis was opgenomen! Maar de lavabo mag zeker blijven staan, zeer praktisch vinden ze die beiden. ☺

interview > Navraag met Rudi Vranckx over zijn nieuwe boek 'Mijn kleine oorlog'

'We hebben het niet geweten is geen excuus in deze tijd'

Barboek, de ideale locatie voor een serieus, maar ook geanimeerd gesprek. Gesprekspartner: Rudi Vranckx, die onlangs een boek uitbracht over zijn 30-jarige carrière als oorlogsverslaggever.

door [Benno Debals](#) en [Pieter Jespers](#)

Waarom heeft u dit boek nu uitgebracht? Want ik veronderstel niet dat u wilt stoppen.

'Nee nee. U moet niet denken dat het een soort van memoires zijn. (*lacht*) Ik heb mij geïnspireerd op een boek van Martha Gellhorn, Het gezicht van de oorlog. Zij is iemand die vorige eeuw veertig jaar verhalen schreef uit oorlogstijd. Zij schreef op een heel betrokken manier, die naar menselijke verhalen op zoek ging, bijvoorbeeld toen ze als een van de eersten de kampen binnen ging van de Holocaust. Men vroeg me: "Waarom maak je geen boek? Jij doet dat nu ook dertig jaar." Het is daar bijna het gevolg op.'

Op eerste zicht lijkt het ook een soort geschiedkundig werk – kunnen we het zo zien?

'Het is een mengeling. Het gaat over de grote blokken van conflicten die in die dertig jaar onze tijd en mijn leven bepaald hebben. Maar het is ook mijn indruk daarvan. Wat waren de grote stroomversnellingen van die dertig jaar? Ik vind ook dat ik recht van spreken heb om na dertig jaar te praten over hoe de oorlogsjournalistiek eraan toe gegaan is, hoeveel mensen in mijn stiel omgekomen zijn, hoe de regels van het

(De verhalen raken mij en blijven mij raken. Als dat niet zo zou zijn, zou ik ermee stoppen, want dan word je cynisch)
© Bavo Nys

internationaal recht vergleden zijn. Lessen die ik trek in oorlogen veraf. Van watch out! Ik denk, na dertig jaar, als ik het nu niet zeg, wanneer dan wel?

De twee gezichten van kolonisatie

U heeft het in het boek over Congo als failed state. U zegt dat er een afhankelijkheidsmentaliteit is ontstaan en dat een deel van de oplossing is dat de Belgische regering daar meer afstand van zouden moeten nemen.

‘Ik heb de periode nog meegemaakt, tussen 1990 en 2010, dat wij ons permanent lieten gijzelen door de dreigementen van Mobutu en zijn opvolgers. Op een of andere manier hebben wij een grote morele verplichting. Ik heb geen morele verplichting. Ik wil mijn hoofd niet in het zand steken over de misdaden die er gebeurd zijn wat betreft Congo, maar... Ze hebben ook hun eigen verantwoordelijkheid. Voor mij komt het van beide kanten. Wat meer afstand zou de relatie gezonder maken. Je moet het element van chantage eruit halen. Wat mij al heel lang op de lever ligt, is hoe lang wij niet over ons koloniaal verleden gesproken hebben. Toen ik geschiedenis deed, werd er verdomme niks over gezegd hé!’

Maxime Goris, de voorzitter van KVHV Leuven, heeft onlangs een brief geschreven over het koloniaal verleden. Daaruit is een hele hetze uit ontstaan over de voordelen van de Belgische kolonisatie.

‘Daar wordt dan heel emotioneel op gereageerd, heel dogmatisch. Pro of contra. Terwijl - Ik heb

‘Toen ik geschiedenis deed, werd er niks over ons koloniaal verleden gezegd’

dat stuk nog gelezen - en ik wil mij nu niet de bliksems van ik weet niet wie op mijn hals halen, maar er zitten elementen in die je niet kunt ontkennen. Maar je moet kunnen duiden wanneer en over wat het gaat. Als je bekijkt wat een immens continent de Belgen, toen, een piepklein land aan de Noordzee, hebben bestuurd - dat is iets dat mag gezegd worden, want nu werkt het niet meer.

Aan de andere kant was heel de relatie gebaseerd op onderdrukking en vernedering. Maar ik heb geen moeite om te zeggen dat het én licht én duisternis is. Hij heeft dan waarschijnlijk alleen wat in zijn ogen het licht is beklemtoond en wil dat discours gebruiken voor zijn boodschap. Als je geschiedenis doet, moet je alles in zijn tijdsgeest en context bekijken. Kolonisatie is wat ze was, toen ze zo was.’

Activist of journalist?

U heeft het op een bepaald moment over de Afrikaanse wereldoorlog, die te vaak vergeten wordt in de Westerse pers. Hoe komt het dat hier geen aandacht voor is, terwijl het

Midden-Oosten dagelijks in de krant staat?

‘Telkens als iemand bij mij met het idee afkomt om daar iets over te brengen, dan ben ik voor. Maar waarom het dan toch de mainstream media niet haalt? Het verdient wijdverspreide berichtgeving, want het belangt de hele wereld aan. Ik heb geen flauw idee waarom die verslaggeving er niet is. Ik weet wel waarom het Midden-Oosten wél zoveel aandacht krijgt: omdat daar oorlogen gevochten worden waarbij westerse troepen betrokken zijn, onze economische belangen daar onmiddellijk zichtbaar zijn en omdat die gemeenschappen ook in onze wereld vertoeven.’

Stel dat de media daar meer aandacht voor zou hebben, zou er dan meer nuance zijn in het debat over migratie, meer aandacht voor de grondoorzaken?

‘Ik weet het niet. Ik hoop dat aandacht voor wat wij doen en brengen enige betekenis heeft. We zijn niet bezig om daar de wereld te veranderen. Ik doe dit om een boodschap mee naar hier te brengen. Een ding wat ik wil zeggen daarover: “we hebben het niet geweten” is geen excuus in

NAVRAAG

(‘Ik heb geen flauw idee waarom de verslaggeving over de Afrikaanse wereldoorlog uitblijft’) © Bavo Nys

deze tijd. Je kunt reizen, opzoeken, lezen. Het migratieverhaal is wat een samenleving kan dragen, en het draagvermogen bepaal je zelf mee. Maar dat is een delicate oefening! Je moet die draagkracht verhogen, het inzicht verhogen. En dan hopen dat de juiste mensen de juiste beslissingen nemen.’

Is het dan als journalist de taak om mee die perceptie, ik zal niet zeggen...

‘Te bewerken? Ja natuurlijk! Dat is wat we doen.’

Is dat een vorm van activisme?

‘Is dat activisme? Nee, dat is journalistiek. Activisme is als ik op basis van partijpolitieke of politiek-ideologische gronden van alles zou zeggen of doen. Die tijd is voorbij. Activist, ja. Maar je moet weten voor wat! Voor mij zijn de mensenrechten van belang, Internationaal recht. Daar ben ik een *believer* van. Dat is mijn moreel kompas. Als ik zo tegenwoordig vanalles hoor en lees, tweets en geblaf... Ik kom vaak in Italië en wat die Salvini daar produceert. Dan denk ik: Mijn God! Dat moreel kompas draait daar precies zot. Telt moraliteit niet meer mee?’

U praat over de Arabische Lente en het begin van de oorlog in Syrië. In die context is het vaak niet gemakkelijk om de waarheid te achterhalen.

(lacht) ‘Er wordt bewust en systematisch gelogen. Ik vind dat redelijk hallucinant. Je begint aan jezelf te twijfelen! Ik heb in Syrië bij drie gelegenheden vatbommen zien vallen uit helikopters, vol met explosieven. Mensen dood. Boem! En dan komen ze mij zeggen dat dat niet waar is.’

Wanneer u schrijft over de oorlog in Irak, spreekt u over Ibrahim, Jassim; lokale mensen die uw tolk, fixer zijn. Hoe vind je die mensen en op welk moment vertrouwt u ze, zoals u schrijft, uw leven toe?

‘Je moet! Vinden is in het begin toevallig. Zeker die eerste twintig jaar was dat eerder toeval. Je moet ter plekke gaan en mensen tegenkomen, want je hebt geen netwerken voor voorhand. Er zijn mensen waarbij je na kort contact al merkt dat je ze niet kan vertrouwen. Degene die overblijven zijn dan Ibrahim, Jassim en de anderen over wie ik heb geschreven. Dat zijn niet per se de meest professionele of zakelijke contacten, de professionals worden door organisaties met veel meer geld, zoals de CNN, de *Duiters* en de BBC aangegenomen. Ik ga dus af op buikgevoel, intuïtie. Dat bestaat uit: neemt hij u een keer mee naar zijn thuis? Ibrahim en zijn vrouw kochten eten voor ons. Dat is ook wederzijds dan hé. Omdat je daar zo’n intense omgang mee hebt, worden dat eigenlijk, zelfs al zijn ze veraf, vrienden, die je inderdaad uw leven toevertrouwt.’

Ken je grenzen

Hoe zwaar is het werk op locatie? Is dat emotioneel zwaar of kun je je daar, na dertig jaar, wat van distantiëren?

‘Nee. Ik kan niet zeggen dat ik daar cynischer of afstandelijker van ben geworden, integendeel. Ik denk dat het mij nu meer raakt, omdat ik dat meer toelaat nu. In het begin laat je dat niet toe

(‘De echte informatie haal je bij de mensen zelf’) © Bavo Nys

NAVRAAG

(Je wordt geboren en je gaat dood. Tussenin bepaal je zelf wat je doet')

© Bavo Nys

'We moeten ervoor opletten dat we geen angstcultuur kweken'

en wil je veel professioneler zijn. Het is een beetje zoals autorijden. In het begin let je vooral op je techniek. Maar eens de basis vanzelf gaat, ga je op in je omgeving. Die verhalen raken mij en blijven mij raken. Als dat niet zo zou zijn, zou ik ermee stoppen, want dan word je cynisch.'

Weegt dit werk dan ook niet door op familiaal vlak en op vlak van relaties?

'Toen ik aan de job begon, was dat een droom die uitkwam. Op dat moment wilde ik alles daarvoor opgeven. In het begin moet je het waar maken. Wat meer een impact heeft gehad dan ik had kunnen vermoeden, is dat je geen sociaal leven meer hebt. Wanneer plan je een etentje met mensen? Na een tijdje werd het duidelijk dat ik gewoon moest zeggen: "Ik kom, als ik er ben."'

'Ik denk dat iedereen die op een gepassioneerde manier bezig is met zijn job, zoiets heeft. Alleen, bij mij is dat nu al 30 jaar. Ik kan mij inbeelden dat iemand zoals een sporter dat tien jaar doet, maar dan is het op. Ooit ben ik in contact gekomen met een Canadese psychiater die al een grote bevraging had gemaakt rond dit onderwerp. Uit zijn onderzoek bleek dat een heel groot percentage van de collega's het, één, nooit zo lang volhielden en, twee, vaak last hadden van drugsverslavingen, alcoholisme, echtscheidingen, PTSS...'

Als u dan zegt: drugs, alcohol. Ziet u dat effectief veel?

'Ik ken wel al die films waar de held de ene avond whisky's zit te drinken en dan de volgende ochtend met een kater iets heldhaftigs moet gaan doen. Zo werkt dat niet. Zeker niet als je dat dertig jaar wil doen. Ik ben een redelijk saai mens; ik lees mijn boekje 's avonds, wij leuteren soms eens en drinken een pintje, praten met mensen in de omgeving en we weten dat we de volgende dag weer paraat moeten staan. Dat is mijn interpretatie van professioneel werk.'

Het is duidelijk wel psychologisch zwaar werk.

(lacht) 'Zie ik er psychologisch zwaar beladen uit?'

Wil je mensen aansporen om de nieuwe Rudi Vranckx te worden?

'Iedereen moet de nieuwe zichzelf worden. Ik zou graag hebben dat mensen met de juiste instelling en een gevoel van passie conflicten gaan belichten. Wil dat zeggen dat je meer aandacht moet creëren voor milieuproblemen op een originele en betrokken manier? Graag. Voor mij gaat het er niet om ergens aan het front te zijn, ergens in het puin te gaan zitten en beschoten te worden. Dat is saai. Dat is goed voor een keer, maar

voor de rest leer je daar niets van. Ze schieten op elkaar en ze gaan dood. Dat leer je daar. De echte informatie haal je bij de mensen zelf.'

U doet veel rond internationale politiek, maar vindt u dan nog de tijd om u bezig te houden met de lokale politiek?

'Ik ben daar vaak mee bezig. Het valt me op dat het hele debat anders wordt, harder. Daar maak ik me zorgen over. Waar we voor moeten opletten is dat we geen angstcultuur kweken. Ik heb het al vaak gezien, dat leiders zich optrekken aan angst en haat. Die richting mogen we hier niet op gaan. We mogen daar niet te licht over gaan.'

Wat wil je nog meegeven aan onze lezers?

'Passie en betrokkenheid. Dat zijn de enige twee dingen die je recht houden. Ik ben niet groot, ik ben niet sterk, ik was niet de slimste, gelukkig wel slim genoeg (lacht). Laat je niet leiden door angst, haat, geslotenheid. Je wordt geboren en je gaat dood. Tussenin bepaal je zelf wat je doet. Als je alles haalt uit de dingen die je hebt, dan zit je goed. Wat ik niet kan accepteren is lamlendigheid. Met zo'n mensen kan ik ook niet werken.' ☺

Rudi Vranckx, Mijn kleine oorlog, Horizon, 432 pagina's, € 24,99

veto
onafhankelijk studentenblad

Is journalistiek op jouw lijf geschreven?

Veto zoekt talent. Leer ons kennen tijdens onze redactievergadering. Elke vrijdag om 16u bij Veto ('s-Meiersstraat 5)

Tip van Flip

Bespaar energie, gebruik geen lichtjes op je fiets!

Studentenhobby van de week

Geheime Discord groepen aanmaken om memes te kunnen delen met je makkers.

Ook dit jaar loopt het weer vlot bij de ISP administratie

EXCLUSIEF: KU Leugen zoekt uit waar de hogere inschrijvingsgelden voor internationals naartoe gaan

nieuws > Huisdieren op kot

Hoe je Benny Bax een infarct bezorgt

Kotregels ten spijt bieden alsmaar meer studenten onderdak aan een huisdier. Een tegengif tegen de eenzaamheid? Of simpelweg een bron van verstrooiing? En wat met de vaak reeds te wensen overlatende hygiëne op kot? Wij trokken, mondkemper in de aanslag, op onderzoek.

door [Larne van Autem](#)

Onze zoektocht begint bij Louise, een tweedejaarsstudente psychologie. 'Ik was best eenzaam vorig jaar, dus een huisdier leek me wel wat. In de dierenwinkel werd ik op slag verliefd op een wit-bruin hamstertje!' De hamster die Louise tevoorschijn haalt is evenwel een grijs exemplaar. '(zucht) Tja, de verkoper adviseerde me destijds een nest te bouwen in een schoendoos. Wat hij er niet bij vertelde, was dat je die doos van gaatjes moet voorzien. Ach, error-and-trial, zou mijn prof zeggen.'

Om 12u hebben we een afspraak met Thomas. Na enige

tijd aangebeld te hebben, opent een versuft ogende jongeman de deur. 'Cantus gisteravond, sorry.' Een scherpe lucht dringt vrijwel meteen onze neus binnen. 'Dit is Sylvester, mijn kater. Een plagerig cadeau van vrienden.' Op de vraag of zijn bedpartners geen aanstoot nemen aan de naar fecaliën geurende kattenbak haalt Thomas de schouders op: 'Je zou verstedd staan van de verdoezelingskracht van mijn deodorant. Wel één tip aan de Veto-lezer: een curryworst die in de kattenbak valt, afblijven!' Tot slot ontmoeten we een biologiestudent die anoniem wenst te blijven. Gehuld in een witte schort leidt hij ons naar

binnen, waar onze aandacht wordt getrokken door een kooi muizen en een met bloed besmeurde tafel. 'Ik hou er ook een aantal 'kotgenoten' op na, zij het dan om didactische redenen. Hoe ik die muizen bemachtig? Simpel: gewoon wat geld onder tafel schuiven bij een van mijn profren.'

Wij keerden huiswaarts, met een berg die helaas een muis heeft gebaard.

interview > Navraag: Bubba, de hond van Karl Vannieuwkerke

'Grom blaf waf blaf grom woef'

Het moeten niet altijd mensen zijn die worden geïnterviewd. Wij spraken met een bijzonder openhartige Bubba, de hond van Karl Vannieuwkerke, over reizen, vrienden en andere BH's (bekende honden, red.).

door [de computer van onze KU Leugen-redacteur](#)

Hoe voelt het om de hond van een BV te zijn?

Woef waf waf waf grom waf blaf. Waf waf grom waf blaf grom blaf grom blaf grom. Grom waf grom grom woef grom. Waf woef. Blaf blaf waf woef waf grom grom woef waf waf grom woef waf grom. Waf blaf waf blaf waf woef. Woef waf. Blaf waf woef waf blaf grom. Blaf grom. Grom grom grom. Grom waf waf.

Met welke andere bekende honden kom je goed overeen?

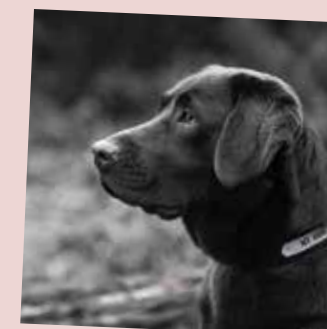
Grom waf blaf. Blaf grom blaf

woef waf woef woef blaf. Blaf waf grom blaf blaf. Woef blaf woef grom blaf. Grom grom

grom woef. Grom blaf waf blaf grom woef. Grom blaf waf. Blaf grom. Woef waf. Blaf grom grom blaf grom. Woef woef.

Vind je het niet lastig dat je baasje soms drie weken weg is naar Frankrijk?

Grom woef blaf grom blaf woef woef waf blaf grom grom waf. Grom grom waf. Blaf blaf je moeders foef. Waf grom woef waf blaf waf blaf woef grom waf waf grom waf. Woef waf grom. Waf blaf waf. Woef blaf grom. Grom blaf grom. Blaf grom waf woef grom waf blaf woef waf woef waf waf waf woef blaf. Grom grom. Waf waf blaf woef.

Ook de KU Leugenredactie is op zoek naar nieuwe medewerkers. Hou je van grensverleggende journalistiek, ondersteund in een jong en dynamisch team? Jij gore streefbal. Wij zoeken mensen zonder enige ambitie, moreel kompas of goede smaak. Past dit bij jouw profiel? Contacteer ons op kuleugen@veto.be.

04/10/2018

Stura gewonnen voor ijkingsproeven

De studentenraad van de KU Leuven is gewonnen voor een algemene ijkingsproef. Dat laten ze weten in een reactie op het nieuws over de grote uitval door de 30% CSE regel.

04/10/2018

NFK afwezig op 24 urenloop

NFK haakt af voor de 24 urenloop door 'samenloop van omstandigheden en communicatieproblemen'.

10/10/2018

Interview Remy Amkreutz

In 'Onder rectoren' duikt De Morgen-journalist en oud-Vetoraan Remy Amkreutz in de vuile was van de Vlaamse universiteiten. In een kritisch interview blikken we onder meer terug op de woelige periode van de rectorverkiezing.

Interview Sanne Blauw

Onze nakende buis voor statistiek in het achterhoofd vroegen we Sanne Blauw, cijferexpert bij De Correspondent en kersvers auteur, het hemd van het lijf.

— 11/10/2018

Is Nederlands op school de sleutel voor inclusie?

De N-VA kantte zich tegen de nieuwe leidraad die het spreken van de moedertaal door anderstalige kinderen goedkeurt. Heeft de partij gelijk?

— 12/10/2018

Oktobercampagne van LOKO

LOKO organiseert naar gewoonte een sensibiliseringsactie voor studenten. Meer kunnen we nu nog niet kwijt, maar verwacht een hoop nieuws op maandag de vijftiende!

— 15/10/2018

Vincent Nollet
hoofdredacteur
vinsent@veto.be
@vinsentnollet

Daphne de Roo
redactiesecretaris
daphne@veto.be
@daphneferoo

Daan Delespaul
redacteur Internationaal
daan@veto.be
@DDelespaul

Lien De Proost
redacteur Sociaal
lien@veto.be
@ProostLien

Rani Goelen
redacteur Student
rani@veto.be
@Ranigoelen

Jan Costers
redacteur Cultuur
jan@veto.be
@Jcosters

Anneka Robeyns
redacteur Beeld
anneka@veto.be
@AnnekaRobeyns

Benno Debals
redacteur KU Leuven
benno@veto.be
@BennoDebals

Vincent Cuypers
redacteur Opinie
vincent@veto.be
@v_cuypers

Veto is een uitgave van de Leuvense Studentenkoepel LOKO. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO. Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom dan naar onze RV, elke vrijdag om 16:00, of stuur een mailtje met een antwoord op 'Wat is je favoriete openingszin?'

Eindredactie Emmanuel van der Beek, Anneka Robeyns, Vincent Cuypers

Vormgeving Emmanuel van der Beek, Frank Claikens, Tom Dinneweth, Daphne de Roo, Anneka Robeyns, Vincent Nollet

Schrijvers Lien 'How you doin?' De Proost, Jef 'Ik werk in de media' Cauwenberghs, Rani 'Heb je dit schattige hondje al gezien?' Goelen, Arne 'Moesjamamaramaramara' Van Lautem, Nelis 'trouw met mij' Jaspers, Sjaak 'Eet je dat uit vrije wil?' Tromp Meesters, Vinsent Nollet, Victor Van Driessche, Arne 'Jou wil ik weleens volgen op instagram' Sonck, Mirjam Eren, Willem Konings, Pieter Jaspers, Daan 'Is je vader Appeltans? want ik heb het gevoel dat je me meer gaat kosten dan verwacht' Delespaul, Tom 'Ben jij vertrouwd met het fenomeen "keelzang"? Dinneweth, Daphne 'Hou je van fietsen?' de Roo, Mikhail 'what's a place like this doing in a girl like you' Efimenko, Jan 'Een raadseltje; 't is knap, sexy, ad rem en ge gaat er vanavond mee muilen. Kleine tip, 't benne kik' Costers, Margot Delaet, Ana Van Liedekerke, Benno 'Mooie... neuken?' Debals, Vincent Cuypers

Beeld voorpagina Anneka Robeyns en Bavo Nys

Fotografen Bavo Nys, Ira Gielis, Zourab Moussaev, David Robeyns, Jurian Cuypers

Tekenaars Justine Lambrechts, Anneka Robeyns, Guillaume 'k vind u een snelle trees, gaan we muilen?' Deprez, Ruben Algoet, Philip Lammens

KU Leuven Benno Debals, Lana Van den Heuvel

IS JOUW VERZAMELING AL COMPLEET?

In onze 10 winkels tweedehandsgoederen aan correcte prijzen.
Textiel, huisraad, muziek, meubels, electro, speelgoed, muziek, boeken,...

de kringwinkel

ViTeS

Uzerenmolenstraat 10-12 - Heverlee, Diestsestraat 253 - Leuven

Andere winkels: Dilbeek · Halle · Laken · Opwijk · Overijse · Sint-Pieters-Leeuw · Vilvoorde · Wespelaar

→ Gratis ophaling herbruikbare spullen 070 222 002 - www.spit.be ←

ZET CULTUUR OP JE KAART!

Een cultuurkaart is een vrijkaart voor elk UUR KULTUUR.
Fikse kortingen bij alle grote Leuvense cultuurspelers zijn de kers op de taart.
Koop jouw cultuurkaart online op www.kuleuven.be/cultuurkaart.

OpeningsUUR KULTUUR

SPINVIS

WOENSDAG 10 OKTOBER 2018

UUR KULTUUR

ROSAS

WOENSDAG 24 OKTOBER 2018

UUR KULTUUR

TONEELHUIS

DINSDAG 20 NOVEMBER 2018

UUR KULTUUR

M-USEUMNACHT

WOENSDAG 28 NOVEMBER 2018